

Hisenda i dels ministres de Justícia, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 11 de març de 2005,

DISPOSE:

Article únic. *Termini extraordinari de sol·licitud d'ajudes.*

Es concedeix un termini extraordinari de sis mesos comptats a partir de l'entrada en vigor d'este real decret llei per a sol·licitar les indemnitzacions regulades en la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, pels actes i fets als quals es referix la indicada llei succeïts des de l'1 de gener de 1968 i que no hagen sigut indemnitzats a l'empara d'esta.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Este real decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 11 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

4172 REIAL DECRET LLEI 5 /2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública. («BOE» 62, de 14-3-2005.)

I

El principal objectiu de la política econòmica desenvolupada pel Govern és augmentar el benestar dels ciutadans. Per a aconseguir este objectiu, és necessari impulsar un model de creixement equilibrat i sostingut, basat en l'augment de la productivitat i de l'ocupació, que permeta atendre les necessitats col·lectives i promoure una major cohesió social, alhora que facilite la resposta als reptes derivats de la cada vegada major integració econòmica en els mercats europeus i mundials.

El model de creixement econòmic seguit en els últims anys, encara que ha contribuït a aproximar els nivells de renda per capita d'Espanya als dels països més avançats de la Unió Europea, presenta carències que és indispensable afrontar i corregir. Entre estes destaca l'escassa aportació de la productivitat al creixement. Esta debilitat ha donat lloc que el nivell mitjà de productivitat de l'economia espanyola s'haja allunyat, en els últims anys, del dels països més avançats del nostre entorn, en compte de convergir.

L'allunyament respecte als nivells de productivitat dels països més avançats representa un seriós risc per a l'evolució de l'economia espanyola, tant a llarg termini com de manera immediata. A llarg termini, la productivitat és el principal determinant del creixement econòmic i el seu augment és essencial per a garantir la sostenibilitat futura de l'Estat del benestar, especialment en el marc d'envelliment de la població al qual s'enfronta la nostra societat. De manera immediata, en el context de creixent obertura i integració de l'economia espanyola en els mercats europeus i internacionals, l'augment de la productivitat és indispensable per a absorbir els increments en els costos de producció i evitar així pèrdues de competitivitat que suposarien un fre al creixement.

En el moment actual, l'economia internacional i, en especial, les principals economies comunitàries es troben

en una senda de recuperació que, no obstant això, no està exempta d'incerteses i riscos. Cal destacar que l'economia espanyola és particularment vulnerable a alguns d'estos riscos, com els derivats de l'elevat nivell dels preus dels productes energètics o els associats a un eventual enduriment de les condicions monetàries.

En este context, es requereix l'adopció de reformes urgents que aposten decididament per l'eficiència i la competitivitat dels mercats financers i energètics, com a mecanisme per a contribuir a l'impuls de la productivitat en el conjunt del sistema econòmic, i afrontar així una de les principals debilitats del model de creixement econòmic. Estes reformes constitueixen un instrument indispensable per a atenuar els riscos i aprofitar les oportunitats que presenta l'escenari econòmic internacional abans descrit.

En l'evolució de la productivitat juguen un paper especialment rellevant mercats com el financer o l'energètic, de caràcter estratègic per a l'evolució general de l'activitat econòmica. Els mercats financers realitzen la indispensable labor de canalitzar l'estalvi cap a la inversió productiva. La seua eficiència és una condició necessària per a potenciar al màxim la capacitat de creixement de l'economia. L'energia és una entrada bàsica per a l'activitat econòmica i, en particular, per als sectors industrials, creixentment exposats a la competència exterior. Un sector energètic eficient és clau per a l'evolució de la competitivitat dels sectors exportadors.

També és indispensable, per a la competitivitat d'estos sectors, introduir urgentment reformes en el règim del comerç d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que doten de plena seguretat jurídica este tràfic i permeten que les empreses espanyoles facen un ús eficient del mercat comunitari.

Les reformes abordades en este real decret llei es completen amb una reforma del text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Real Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, que estén la seua cobertura a determinats aspectes de les fundacions del sector públic i dels convenis firmats amb les Administracions públiques. Es tracta, per esta via, de reforçar la publicitat i transparència i així augmentar l'eficiència en l'assignació de la despesa pública.

Este real decret llei, que forma part d'un conjunt més ampli de reformes per a l'impuls de la productivitat, recull una sèrie d'actuacions que afecten els mercats financers i energètics, a més de contindre reformes urgents en el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, i altres que impliquen modificacions de la legislació de contractes de les Administracions públiques.

II

Un element essencial de la integració econòmica en el marc de la Unió Europea és la que, de manera creixent, s'està produint en els mercats financers dels Estats que la componen. La llibertat de moviments de capital és una peça clau del mercat financer integrat, i exigix dels legisladors especial diligència i agilitat en l'adequació de la normativa a les necessitats competitives de la indústria financera, no sols per la seua rellevància en termes d'ocupació i producte, sinó també per la seua imprescindible labor en la canalització de l'estalvi cap a la inversió productiva. En este procés, és fonamental no sols traslladar adequadament les directives comunitàries que harmonitzen les legislacions nacionals dels Estats membres, sinó també eliminar aquells requisits, traves o costos que puguen perjudicar la competitivitat del sector financer. Esta labor ha de ser duta a terme preservant la seguretat jurídica necessària per a garantir la confiança dels inversors en els mercats financers i dels qui operen en estos.

En l'àmbit financer, este reial decret llei respon a la urgent transposició de dos directives comunitàries que són clau per a la competitivitat i el desenvolupament d'estos mercats, a més d'introduir mesures que es consideren irrenunciabls per a aconseguir els objectius assenyalats anteriorment.

Així, en primer lloc, es trasllada la Directiva 2003/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, sobre el fullet que ha de publicar-se en cas d'oferta pública o admissió a cotització de valors i per la qual es modifica la Directiva 2001/34/CE, més coneguda com la Directiva de fullets.

La directiva té com a objecte fonamental harmonitzar les exigències relatives a tot el procés d'aprovació del fullet exigít per a l'admissió a cotització de valors en mercats regulats comunitaris i per a les ofertes públiques, per a fer efectiu el passaport comunitari per a este document. A més, la directiva introduïx una novetat essencial: la possibilitat que l'emissor dels valors trie lliurement, en determinats casos i per a determinades categories de valors, l'autoritat competent i, per tant, el règim regulatori que desitja aplicar a l'autorització del fullet.

Per este motiu, la transposició de la directiva exigix, addicionalment, per a poder mantindre la posició competitiva del mercat espanyol, eliminar aquells requisits que no tinguen justificació des del punt de vista de la protecció de l'inversor o del funcionament correcte del mercat.

Atés que la directiva haurà de ser incorporada a la legislació nacional abans de l'1 de juliol de 2005, i que la seua completa transposició exigix, a més, un adequat desplegament reglamentari, es considera imprescindible l'adopció de les mesures proposades.

La transposició d'esta directiva es du a terme en el capítol I del títol I d'este reial decret llei, pel qual es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors. Les reformes introduïdes són necessàries per a mantindre i millorar la competitivitat dels nostres mercats de valors i evitar que es trasllade l'activitat a altres mercats estrangers, la qual cosa suposaria una pèrdua de llocs de treball i de negocis per als mercats espanyols.

En segon lloc, en el capítol II del títol I es trasllada la Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny de 2002, sobre acords de garantia financera, a l'ordenament jurídic espanyol. Amb l'aprovació d'esta directiva es persegueix aconseguir una àmplia harmonització comunitària per a totes les garanties financeres que formalitzen les parts autoritzades, establint certes limitacions en determinar-se que, d'una banda, una de les parts ha de ser una entitat financera, subjecta a autorització i supervisió pública, i d'altra banda, es determina la seua aplicació, amb caràcter general, per a les persones jurídiques.

D'altra banda, es pretén ordenar i sistematitzar la normativa vigent aplicable als acords de compensació contractual i a les garanties de caràcter financer. S'establixen, a més, els efectes derivats de les disposicions d'insolvència sobre estos acords i garanties. Així mateix, s'establix la possibilitat de disposar de l'objecte de la garantia (diners, valors i instruments financers) i l'execució directa de les garanties quan es produísca incompliment, sense intervenció de cap tipus de fedatari o d'autoritat pública, i fins i tot l'apropiació directa del bé aportat en garantia pel propi creditor.

III

En el títol II, es regulen un conjunt de reformes en l'àmbit energètic. En concret, s'adopten mesures per a aprofundir en la liberalització ordenada del sector i possibilitar la ràpida constitució del Mercat Ibèric d'Electricitat (MIBEL). S'avança en la reforma dels mercats energètics, per mitjà de l'adopció de mesures per a fomentar un comportament més eficient dels agents i aprofundir en una

liberalització ordenada del sector, que, donat el seu caràcter d'entrada estratègica, ha de traduir-se en guanys de productivitat per al conjunt de l'economia.

En este sentit, des d'un punt de vista horitzontal, s'introduïxen modificacions al concepte d'operador principal dels mercats, tenint en compte exclusivament les activitats liberalitzades, a més d'introduir la figura de l'operador dominant en els mercats energètics amb l'objectiu de poder establir determinades obligacions regulatòries, que faciliten el desenvolupament d'una competència efectiva en estos mercats.

Les principals actuacions es concentren en el sector elèctric, on és indispensable i urgent introduir les reformes necessàries per a adaptar el mercat al Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL). A més, en este context d'obertura del sector elèctric a la competència exterior, es modifica el sistema de liquidació dels costos de transició a la competència (CTC) i s'adopten altres reformes l'objectiu de les quals és incrementar la competència en el mercat i garantir un comportament eficient dels agents.

L'entrada en vigor del MIBEL, prevista per a abans del 30 de juny de 2005, exigix introduir, de forma immediata, modificacions en la regulació del mercat que adapten el seu funcionament al que disposa el mencionat conveni. D'altra banda, la reforma del sistema de liquidació dels CTC, sense perjudicar el seu funcionament actual, retarda la liquidació definitiva corresponent a l'any 2004 fins a l'1 de gener de 2006, data en què el Govern pugua haver estudiat les conclusions del llibre blanc que s'està elaborant sobre el mercat de producció en el sector elèctric i, per tant, dispoixa de criteris objectius per a la seua determinació efectiva.

Altres reformes adoptades s'orienten a eliminar pràctiques ineficients en l'àmbit de la distribució, com la coexistència de diversos distribuïdors en un mateix àmbit territorial que pot portar a l'existència d'instal·lacions redundants i augmentar els costos de manteniment, amb la consegüent pèrdua d'eficiència. A través de les reformes que s'introduïxen, s'eviten estes pràctiques, partint de la premissa que la distribució, tant d'electricitat com de gas natural, és una activitat regulada, que té caràcter de monopoli natural, i sense perjudic que s'habiliten vies per a l'accés de tercers a la xarxa de distribució o la competència per les autoritzacions, que eviten comportaments oportunistes dels distribuïdors.

Adicionalment, es prevé la distorsió de preus i es regula un nou concepte denominat «fet rellevant» que determine els casos en què hagen de comunicar-se comportaments que puguen afectar la formació de preus en el mercat. D'altra banda, es reduïx la participació màxima que qualsevol accionista individual pot tindre en el capital de Xarxa Elèctrica d'Espanya, per a garantir la seua independència enfront de les empreses que desenvolupen activitats liberalitzades en el sector elèctric.

També es crea un registre d'instal·lacions de distribució al detall, que permetrà millorar l'actual base de dades sobre preus dels carburants, i a la qual tindran accés les comunitats autònomes per a possibilitar l'anàlisi dels nivells de competència existents en el nivell local. D'altra banda, s'adopta un conjunt de mesures per al sector d'hidrocarburs líquids, relatives als requisits d'informació que han d'aportar els operadors d'estacions de servici i respecte a la creació d'una base de dades de distribuïdors al detall.

Es completa la regulació sobre canvis de subministrament en el sector d'hidrocarburs gasosos, així com la possibilitat d'exceptuar del règim d'accés de tercers i, consegüentment, del sistema retributiu comú a determinades infraestructures gasistes.

Finalment, se substitueix el sistema de finançament a càrrec de la tarifa elèctrica dels costos de desmantellament de centrals nuclears, de la gestió del combustible

gastat i dels residus radioactius per un sistema en què els titulars de les explotacions seran els qui es facen càrrec del dit finançament a partir de l'1 d'abril de 2005. La translació d'estos costos a les empreses suposa un incentiu per a una major eficiència en la seua gestió.

IV

En el títol III s'aborden algunes reformes en matèria de règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, per a garantir la seguretat en el tràfic, i es precisa que les inscripcions en el registre tenen caràcter constitutiu i, per tant, els tercers adquirents estan emparats per la publicitat registral, ja que només d'esta manera és possible assegurar el funcionament d'un mercat comunitari, en el qual el «controlador» material de totes les operacions és l'Administrador Central dependent de la Comissió.

L'aplicació del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic permet introduir en la gestió empresarial una nova referència al cost ambiental associat a les emissions de gasos d'efecte hivernacle. En els països de la Unió Europea, la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003 (modificada per la Directiva 2004/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'octubre de 2004), per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, estableix un marc conjunt d'obligacions i drets per a les instal·lacions dels sectors previstos en el seu annex I. La ràpida incorporació d'este nou paràmetre en els sectors industrials afectats, així com el funcionament correcte del mercat, permetran incrementar la productivitat del nostre sistema econòmic. Per a això és imprescindible completar el marc jurídic vigent amb aquelles novetats que es deriven de dos recents decisions comunitàries: la Decisió de la Comissió Europea de 27 de desembre de 2004, relativa al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió presentat per Espanya i el Reglament (CE) núm. 2.216/2004 de la Comissió, de 21 de desembre de 2004, relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament i del Consell i la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Consell.

En efecte, durant el mes de desembre de 2004 la Comissió Europea ha adoptat dos importants decisions en relació amb el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

En primer lloc, la Decisió de 27 de desembre de 2004, relativa al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió presentat per Espanya, determina que, per a considerar-lo conforme al dret comunitari, és imprescindible incorporar a l'àmbit d'aplicació de la llei espanyola totes les instal·lacions de combustió de més de 20 MW no incloses d'acord amb la interpretació inicialment adoptada per Espanya.

El calendari previst per a poder portar a efecte el contingut de la decisió permet establir la gradual incorporació de totes les instal·lacions, si bé la definitiva incorporació d'estes instal·lacions al sistema ha de produir-se a tot tardar l'1 de gener de 2006.

Això implica la necessitat d'obrir un nou termini per a la sol·licitud d'autorització i drets per a estes instal·lacions, i habilitar el Consell de Ministres per a modificar el pla vigent per mitjà de l'establiment de nous drets per a poder assignar-los a aquelles, lògicament eximint-les de les restants obligacions establides per la llei fins a la data estimada -1 de gener de 2006.

En segon lloc, el Reglament (CE) núm. 2.216/2004 de la Comissió, de 21 de desembre de 2004, relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament i del Consell i la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Con-

sell. L'aplicació d'este reglament comunitari, especialment detallat, requereix modificar el règim legal vigent, per a garantir la seguretat en el tràfic, precisant que les inscripcions en el registre tenen caràcter constitutiu i, per tant, els tercers adquirents estan emparats per la publicitat registral, ja que només d'esta manera és possible assegurar el funcionament d'un mercat comunitari, en el qual el «controlador» material de totes les operacions és l'Administrador Central dependent de la Comissió.

V

Finalment, en el títol IV es procedix a la millora de la contractació pública, adaptant el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, per a incloure determinats aspectes de l'activitat de les fundacions del sector públic i incloure determinats aspectes dels convenis firmats amb altres Administracions.

S'unifica el concepte de societat a les expressions comunes dels articles 2 i 3 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, i de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, la disposició addicional dotze de la qual va ser modificada per la redacció establida en la disposició final primera.3 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

També s'incorporen a l'àmbit subjectiu de la llei les fundacions del sector públic per a solucionar els problemes derivats de l'absència d'aplicació per estes de les normes contingudes en les directives comunitàries sobre procediment d'adjudicació dels contractes quan estes fundacions gestionen projectes finançats amb fons europeus, sense alterar el seu règim contractual subjecte al dret privat.

Quant als principis de contractació en el sector públic, es pretén reintegrar a la legalitat anterior a l'1 de gener de 2004 un conjunt de societats públiques -d'àmbit estatal, autonòmic i local- que en estos moments no estan subjectes a l'obligació legal d'ajustar els seus contractes als principis de publicitat i concurrència, incloent en este supòsit les fundacions del sector públic.

L'activitat contractual és una faceta important de la gestió econòmica de les societats mercantils estatals i de les fundacions del sector públic, els pressupostos de les quals formen part dels Pressupostos Generals de l'Estat. La modificació proposada tendix, per tant, a garantir que l'execució d'estos pressupostos es realitze en unes coordenades de major publicitat i transparència que contribuïsquen al compliment del principi constitucional d'eficiència en l'assignació de la despesa. La urgència de la reforma legislativa explicitada es deriva de la recent Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de gener de 2005, que obliga Espanya a reformar la seua normativa referent a l'adjudicació de contractes públics, a més de derivar-se de la correcta adaptació al dret espanyol dels principis i criteris jurídics en matèria de contractació pública.

VI

Pel que fa a les reformes introduïdes en l'àmbit financer, l'extraordinària i urgent necessitat d'este reial decret llei se sustenta en el greu risc d'immediata deslocalització de la prestació de garanties financeres i de les emissions i les admissions a cotització de valors cap a mercats amb condicions més favorables, en cas que es traslladen amb excessiu retard o no es traslladen a l'ordenament jurídic espanyol en temps ambdós directives en matèria de mercats financers.

Pel que fa a les reformes en els mercats energètics, concorren, igualment, circumstàncies d'extrema urgència i necessitat. Estes circumstàncies deriven de la necessitat,

ja exposada, d'adaptar la regulació per a la posada en marxa del MIBEL, fins que possibiliten un comportament eficient d'estos mercats, tant perquè les empreses elèctriques estiguen en condicions òptimes per a afrontar l'increment de la competència que suposarà la creació del MIBEL en el primer semestre de l'any com perquè, a través de la disciplina que imposa la competència i del consegüent augment de l'eficiència, el sector energètic contribueixca a l'indispensable impuls de la productivitat en el conjunt del sistema econòmic.

Les reformes en matèria de medi ambient exigixen una urgent vigència en el nostre ordenament jurídic i amb caràcter immediat. La modificació introduïda ha de ser aprovada urgentment, atés el temps requerit per a tramitar els procediments d'autorització i assignació, així com la necessitat que la decisió del Consell de Ministres sobre l'assignació de drets siga notificada a la Comissió perquè esta es pronuncie respecte d'això. La imminent posada en marxa del mercat de comerç de drets d'emissió requereix oferir amb la màxima urgència un marc segur per als qui vullguen participar-hi, per la qual cosa, en congruència amb allò que preveuen altres països del nostre entorn, es fa imprescindible reconèixer caràcter constitutiu a la inscripció registral.

Es completa la justificació de la urgència amb el conjunt de reformes en matèria de contractació derivades de la correcta aplicació del dret comunitari, atenent als criteris continguts en la Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de gener de 2005, que imposen una immediata i urgent adaptació del dret espanyol a la norma i a l'esmentada sentència.

Les reformes recollides en este reial decret llei són indispensables per a impulsar la competitivitat i eficiència, en el conjunt de l'activitat econòmica, i, d'esta manera, contribuir decididament a l'impuls de la productivitat. Este impuls, d'acord amb l'anteriorment exposat, ha de tindre lloc amb caràcter immediat, com a decisiu suport a la competitivitat de l'economia espanyola que afronte la correcció de les seues carències, reduïska la seua vulnerabilitat enfront dels riscos i incerteses actuals i possibilita l'aprofitament de les oportunitats que presenta l'escenari econòmic internacional. En última instància, es contribueix per esta via al benestar dels ciutadans, objectiu central de la política econòmica.

Per tant, incorporant de manera urgent a l'ordenament jurídic espanyol les esmentades reformes, a un mateix temps i amb caràcter immediat, s'adopta este conjunt de reformes, l'extraordinària i urgent necessitat de les quals queda prou justificada.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització concedida en l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 11 de març de 2005,

DISPOSE:

TÍTOL I

Reformes en els mercats financers

CAPÍTOL I

Modificacions relatives als règims d'ofertes públiques i d'admissió a cotització en mercats secundaris oficials de valors a Espanya

Article primer. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, es modifica en els termes següents:

U. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6.

La representació de valors per mitjà d'anotacions en compte requerirà l'elaboració per l'entitat emissora d'un document, l'elevació del qual a escriptura pública serà potestativa, en el qual constarà la informació necessària per a la identificació dels valors integrats en l'emissió.

L'entitat emissora haurà de depositar una còpia del document davant de l'entitat encarregada del registre comptable i davant de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Quan es tracte de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial, haurà de depositar-se també una còpia davant del seu organisme rector.

L'entitat emissora i l'encarregada del registre comptable hauran de tindre a cada moment a disposició dels titulars i del públic interessat en general una còpia del mencionat document.

El document mencionat en el paràgraf primer serà substituït per:

a) El fullet informatiu, sempre que l'emissor estiga obligat a aportar-lo per a la seua aprovació i registre per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa esta llei.

b) La publicació de les característiques de l'emissió en el butlletí oficial corresponent, en el cas de les emissions de deute de l'Estat o de les comunitats autònomes, així com en aquells altres supòsits en què es trobe establert.

Tampoc serà necessària l'elaboració d'este document per als instruments financers que es negocien en mercats secundaris oficials de futurs i opcions i en els altres supòsits, i amb les condicions, que reglamentàriament s'assenyalen.»

Dos. El primer paràgraf de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Els valors representats per mitjà d'anotacions en compte es constituïran com a tals en virtut de la seua inscripció en el corresponent registre comptable, que, si és el cas, serà el de caràcter central, i des de llavors quedaran sotmeses a les disposicions d'este capítol. El contingut dels valors anotats vindrà determinat pel que disposa el document a què es fa referència en l'article 6.»

Tres. El paràgraf quart de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«L'entitat emissora només podrà oposar, enfront de l'adquirent de bona fe de valors representats per mitjà d'anotacions en compte, les excepcions que es desprenguen de la inscripció en relació amb el document previst en l'article 6 i les que haja pogut esgrimir en cas que els valors hagen estat representats per mitjà de títols.»

Quatre. El títol III queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL III

Mercat primari de valors

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 25. *Llibertat d'emissió, col·locació d'emissions i requisits d'elegibilitat per a l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial.*

1. Les emissions de valors no requeriran autorització administrativa prèvia.

2. Per a la col·locació d'emissions podrà recórrer-se a qualsevol tècnica adequada a elecció de l'emissor. En cas que l'emissor estiga obligat a elaborar un fullet, la col·locació haurà d'ajustar-se a les condicions recollides en este.

3. L'emissor haurà d'estar vàlidament constituït d'acord amb la legislació del país en què estiga domiciliat i haurà d'actuar de conformitat amb la seua escriptura de constitució i estatuts o documents equivalents.

4. Els valors hauran de respectar el règim jurídic a què estiguen sotmesos.

5. Els valors seran lliurement transmissibles.

Article 26. *Requisits d'informació per a l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial.*

1. L'admissió a negociació de valors en un mercat secundari oficial no requerirà autorització administrativa prèvia. No obstant això, estarà subjecta al compliment previ dels requisits següents:

a) L'aportació i registre en la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels documents que acrediten la subjecció de l'emissor i dels valors al règim jurídic que els siga aplicable.

b) L'aportació i registre en la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels estats financers de l'emissor preparats i auditats d'acord amb la legislació aplicable a este emissor.

c) L'aportació, aprovació i registre en la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'un fullet informatiu, així com la seua publicació.

2. Quan es tracte de valors no participatius emesos per l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, no serà necessari el compliment dels requisits anteriors. No obstant això, estos emissors podran elaborar el fullet informatiu d'acord amb el que preveu este capítol. Este fullet tindrà validesa transfronterera d'acord amb el que preveu l'article 29.

A l'efecte del que disposa este article, s'entendrà per valors participatius les accions i els valors negociables equivalents a les accions, així com qualsevol altre tipus de valors negociables que donen dret a adquirir accions o valors equivalents a les accions, per la seua conversió o per l'exercici dels drets que conferixen, a condició que eixos valors siguen emesos per l'emissor de les accions subjacents o per una entitat que pertanga al grup de l'emissor.

3. Addicionalment, el Govern podrà exceptuar totalment o parcialment del compliment dels requisits establerts en l'article 25 i en l'apartat 1 anterior, l'admissió a negociació de determinats valors en funció de la naturalesa de l'emissor o dels valors, de la quantia de l'admissió o de la naturalesa o el nombre dels inversors a què van destinats. Quan les excepcions es basen en la naturalesa de l'inversor, es podran exigir requisits addicionals que garantisquen la seua correcta identificació.

4. El procediment per a l'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials haurà de facilitar que els valors es negocien d'una manera correcta, ordenada i eficient. Reglamentàriament es regularà este procediment i es determinaran les condicions que han de complir-se per a l'aprovació del fullet informatiu per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i per a la seua publicació. La falta de resolució expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre el fullet durant el termini que s'establisca reglamentàriament tindrà caràcter desestimadori.

5. Així mateix, reglamentàriament es determinarà el nombre d'exercicis que han de comprendre els estats financers a què es referix l'apartat 1.b).

6. La publicitat relativa a l'admissió a negociació en un mercat regulat s'ajustarà al que disposa l'article 94.

Article 27. *Contingut del fullet.*

1. El fullet contindrà la informació relativa a l'emissor i als valors que seran admesos a negociació en un mercat secundari oficial. El fullet contindrà tota la informació que, segons la naturalesa específica de l'emissor i dels valors, siga necessària perquè els inversors puguen fer una avaluació, amb la suficient informació, dels actius i passius, la situació financera, beneficis i pèrdues, així com de les perspectives de l'emissor, i eventualment del garant, i dels drets inherents a estos valors. Esta informació es presentarà de manera fàcilment analitzable i comprensible.

2. El fullet haurà de ser subscrit per persona de poder per a obligar l'emissor dels valors.

3. El fullet contindrà un resum que d'una forma breu i, en un llenguatge no tècnic, reflectirà les característiques i els riscos essencials associats a l'emissor, els possibles garants i els valors. Així mateix, este resum contindrà una advertència que:

a) Ha de llegir-se com a introducció al fullet.

b) Tota decisió d'invertir en els valors ha d'estar basada en la consideració per part de l'inversor del fullet en el seu conjunt.

c) No s'exigix responsabilitat civil a cap persona exclusivament pel resum, llevat que la dita nota siga enganyosa, inexacta o incoherent en relació amb les altres parts del fullet.

4. Mitjançant una orde ministerial es regularà el contingut dels distints tipus de fullets i s'especificaran les excepcions a l'obligació d'incloure determinada informació, i correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritzar esta omisió. Amb l'habilitació prèvia expressa, l'esmentada Comissió podrà desenvolupar o actualitzar el contingut de l'orde.

També correspondrà al ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seua habilitació expressa, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la determinació dels models per als distints tipus de fullets, dels documents que hauran d'acompanyar-se i dels supòsits en què la informació continguda en el fullet pugua incorporar-se per referència.

Article 28. *Responsabilitat del fullet.*

1. La responsabilitat de la informació que figura en el fullet haurà de recaure, almenys, sobre l'emissor, l'ofertor o la persona que sol·licita l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial i els administradors dels anteriors, d'acord amb les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

Així mateix, la responsabilitat indicada en el paràgraf anterior recaurà en el garant dels valors en relació amb la informació que ha d'elaborar.

També serà responsable l'entitat directora respecte de les labors de comprovació que realitze en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Seràn també responsables, en les condicions que es fixen reglamentàriament, aquelles altres persones que accepten assumir responsabilitat pel fullet, sempre que així conste en este document i aquelles altres no incloses entre les anteriors que hagen autoritzat el contingut del fullet.

2. Les persones responsables de la informació que figura en el fullet estaran clarament identificades en el fullet amb el seu nom i càrrec o, en cas de persones jurídiques, amb la seua denominació i domicili social. Així mateix, hauran de declarar que,

al seu entendre, les dades del fullet són conformes a la realitat i no s'omet en este cap fet que per la seua naturalesa puga alterar el seu abast.

3. D'acord amb les condicions que es determinen reglamentàriament, totes les persones indicades en els apartats anteriors, segons el cas, seran responsables de tots els danys i perjudicats que hagen ocasionat als titulars dels valors adquirits com a conseqüència de les informacions falses o les omissions de dades rellevants del fullet o del document que si és el cas haja d'elaborar el garant.

L'acció per a exigir la responsabilitat prescriurà al cap de tres anys des que el reclamant haja pogut tindre coneixement de la falsedat o de les omissions en relació amb el contingut del fullet.

4. No es podrà exigir cap responsabilitat a les persones mencionades en els apartats anteriors sobre el resum o sobre la seua traducció, a menys que siga enganyós, inexacte o incoherent en relació amb les altres parts del fullet.

Article 29. *Validesa transfronterera del fullet.*

Sense perjudicats del que disposa l'article 30, el fullet aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com els seus suplementos, seran vàlids per a l'admissió a negociació en qualssevol Estats membres d'acollida, sempre que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho notifique a l'autoritat competent de cada Estat membre d'acollida de conformitat amb el que estableix reglamentàriament.

Així mateix, sense perjudicats del que disposa el mencionat article 30, el fullet aprovat per l'autoritat competent de l'Estat d'origen, així com els seus suplementos, seran vàlids per a l'admissió a negociació a Espanya, sempre que la dita autoritat competent ho notifique a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En este cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'abstindrà d'aprovar este fullet o de realitzar cap procediment administratiu en relació amb este.

Article 30. *Mesures preventives.*

1. Quan Espanya siga Estat membre d'acollida, la Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen si observa que l'emissor o les entitats financeres encarregades de l'oferta pública han comès irregularitats, o si observa violacions de les obligacions de l'emissor derivades de l'admissió a cotització en un mercat secundari oficial.

2. En cas que, a pesar de les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o pel fet que les dites mesures hagen resultat inadequades, l'emissor o l'entitat financera encarregada de l'oferta pública persistisca en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, adoptarà totes les mesures pertinents per a protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informará immediatament la Comissió Europea sobre les mesures adoptades.

Article 30 bis. *Oferta pública de venda o subscripció de valors.*

1. Una oferta pública de venda o subscripció de valors és tota comunicació a persones en qualsevol forma o per qualsevol mitjà que presente informació suficient sobre els termes de l'oferta i dels valors que s'oferixen, de manera que permet a un inversor decidir l'adquisició o subscripció d'estos valors.

L'obligació de publicar un fullet no s'aplicarà a cap dels tipus d'ofertes següents que, conseqüentment als efectes d'esta llei, no tindran la consideració d'oferta pública:

a) Una oferta de valors dirigida exclusivament a inversors qualificats.

b) Una oferta de valors dirigida a menys de 100 persones físiques o jurídiques per Estat membre, sense incloure els inversors qualificats.

c) Una oferta de valors dirigida a inversors que adquirisquen valors per un mínim de 50.000 euros per inversor, per a cada oferta separada.

d) Una oferta de valors el valor nominal unitari de la qual siga almenys de 50.000 euros.

e) Una oferta de valors per un import total inferior a 2.500.000 euros, el límit del qual es calcularà en un període de 12 mesos.

2. No es podrà realitzar una oferta pública de venda o subscripció de valors sense la publicació prèvia d'un fullet informatiu aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Reglamentàriament, s'establiran les excepcions a l'obligació de publicar fullet en les ofertes públiques de venda o subscripció, en funció de la naturalesa de l'emissor o dels valors, de la quantia de l'oferta o de la naturalesa o del nombre dels inversors a què van destinats, així com les adaptacions dels requisits establits en la regulació de les admissions que siguen necessaris per a les ofertes públiques.

3. A les ofertes públiques de venda o subscripció de valors no exceptuades de l'obligació de publicar un fullet informatiu se'ls aplicarà tota la regulació relativa a l'admissió a negociació de valors en mercats regulats continguda en este títol, amb les adaptacions i excepcions que reglamentàriament es determinen. A este efecte es tindrà en compte que a les ofertes públiques de venda o subscripció de valors se'ls podrà no aplicar l'article 25.5.

CAPÍTOL II

Emissions d'obligacions o altres valors que reconeguen o creen deute

Article 30 ter. *Règim de les emissions d'obligacions o altres valors que reconeguen o creen deute.*

1. El que disposa este capítol s'aplicarà a les emissions d'obligacions o d'altres valors que reconeguen o creen deute que vagen a ser objecte d'una oferta pública de venda o d'admissió a negociació en un mercat secundari oficial i respecte dels quals s'exigisca l'elaboració d'un fullet en els termes disposats en el capítol anterior.

No tindran la consideració d'obligacions o d'altres valors que reconeixen o creen deute els valors participatius.

2. El que disposa este capítol serà aplicable a les emissions d'obligacions previstes en el capítol X del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1.564/1989, de 22 de desembre, quan l'emissor siga una societat cotitzada.

Igualment, este capítol s'aplicarà a l'emissió d'obligacions previstes en la Llei 211/1964, de 24 de desembre, per la qual es regula l'emissió d'obligacions per societats que no hagen adoptat la forma d'anònimes o per associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

3. En cap cas serà necessari el requisit d'escriptura pública per a l'emissió dels valors a què es refereix este capítol.

La publicitat de tots els actes relatius a les emissions de valors a què es referix este capítol es regirà pel que disposa esta llei i en les seues disposicions de desplegament, i no serà necessària la inscripció de l'emissió ni dels altres actes relatius a esta en el Registre Mercantil ni la seua publicació en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil».

4. Les condicions de cada emissió, així com la capacitat de l'emissor per a formalitzar-les, quan no hagen sigut regulades per la llei, se sotmetran a les clàusules contingudes en els estatuts socials de l'emissor i es regiran pel que preveu l'acord d'emissió i en el fulllet informatiu.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«1. L'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials requerirà la verificació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors del compliment dels requisits i procediment establits en esta llei i en les seues normes de desplegament. En el cas dels valors negociables en les Borses de Valors, la dita verificació serà única i vàlida per a totes estes. L'admissió a negociació en cada un dels mercats secundaris oficials requerirà, a més, l'acord de l'organisme rector del corresponent mercat, a sol·licitud de l'emissor, qui podrà sol·licitar-ho, sota la seua responsabilitat, una vegada emesos els valors o constituïdes les anotacions corresponents.»

Sis. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors mantindrà, amb el caràcter de registres oficials, als quals el públic tindrà lliure accés:

- a) Un registre de les entitats que tinguen encomanada l'administració del registre comptable corresponent a cada una de les emissions de valors representats per mitjà d'anotacions en compte.
- b) Un registre que contindrà els informes d'auditoria de comptes exigits en virtut del que preveu esta llei i els requeriments oficials de la Comissió sobre remissió dels informes i ampliació o revisió del seu contingut.
- c) Un registre que contindrà els fulllets informatius aprovats per la Comissió en virtut del que preveu esta llei.
- d) Un registre dels documents a què es referix l'article 6 i, en general, dels referits en l'article 26.1.a).
- e) Un registre de les empreses de servicis d'inversió que actuen a Espanya i, si és el cas, dels seus administradors, directius i assimilats.
- f) Un registre de les entitats previstes en l'article 65.2.
- g) Un registre dels agents o apoderats que actuen amb caràcter habitual per compte de les empreses de servicis d'inversió.
- h) Un registre de titulars de participacions significatives previstes en l'article 53.
- i) Un registre de fets o informacions significatives dels mercats de valors.
- j) Un registre en què, de conformitat amb el que disposa l'article 98.3, es faran constar les sancions imposades en els últims cinc anys per la comissió d'infraccions greus i molt greus a les persones físiques i jurídiques subjectes a l'àmbit de supervisió, inspecció i sanció previst en el títol VIII.

La incorporació als registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels informes d'audi-

toria de comptes i dels fulllets informatius, només implicarà el reconeixement que aquells contenen tota la informació requerida per les normes que fixen el seu contingut i en cap cas determinarà responsabilitat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per la falta de veracitat de la informació que s'hi conté.»

Set. El paràgraf n) de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«n) La realització d'ofertes públiques de venda o subscripció o l'admissió a negociació sense complir els requisits dels articles 25.3 i 4, 26.1, 30 bis o 32, la col·locació de l'emissió sense ajustar-se a les condicions bàsiques establides en el fulllet, en cas que haja d'elaborar-se este document, o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que induïsquen a engany en este document, quan, en tots estos supòsits, la quantia de l'oferta o de l'admissió, o el nombre d'inversors afectats, siguen significatius.»

Huit. El paràgraf ll) de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«ll) La realització d'ofertes públiques de venda o subscripció o l'admissió a negociació sense complir els requisits dels articles 25.3 i 4, 26.1, 30 bis o 32, la col·locació de l'emissió sense ajustar-se a les condicions bàsiques establides en el fulllet, en cas que haja d'elaborar-se este document, o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que induïsquen a engany en este document, quan, en tots estos supòsits, no es considere infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article 99.n).»

CAPÍTOL II

Sobre acords de compensació contractual i garanties financeres

SECCIÓ 1a. OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article segon. *Objecte.*

L'objecte d'este capítol és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny de 2002, sobre acords de garantia financera, així com ordenar i sistematitzar la normativa vigent aplicable als acords de compensació contractual i a les garanties de caràcter financer. S'establixen, a més, els efectes derivats de l'obertura d'un procediment concursal o d'un procediment de liquidació administrativa sobre estos acords i garanties.

Article tercer. *Àmbit d'aplicació.*

Este capítol serà aplicable exclusivament, sempre que reunisquen els requisits en este exigits, a:

- a) Els acords de compensació contractual financers.
- b) Els acords de garanties financeres, tant de caràcter singular com si formen part d'un acord marc, o resultat de les normes d'ordenació i disciplina dels mercats secundaris o dels sistemes de registre, compensació i liquidació o entitats de contrapartida central.
- c) Les pròpies garanties financeres.

Article quart. *Subjectes.*

1. Este capítol serà aplicable als acords de compensació contractual financers i als acords de garanties finan-

ceres quan les parts intervinents estiguen incloses en una de les categories següents:

- a) Entitats públiques.
- b) El Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya, els bancs centrals dels Estats membres de la Unió Europea, els bancs centrals de tercers Estats, el Banc de Pagaments Internacionals, els bancs multilaterals de desenvolupament, el Fons Monetari Internacional i el Banc Europeu d'Inversions.
- c) Les entitats de crèdit; les empreses de servicis d'inversió; les entitats asseguradores; les institucions d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris i les seues societats gestores; els fons de titulització hipotecària, els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització; els fons de pensions, i altres entitats financeres, de conformitat amb l'article 1.5) de la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març del 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.
- d) Els organismes rectors dels mercats secundaris i les societats que gestionen sistemes de registre, compensació i liquidació, així com les entitats de contrapartida central, agents de liquidació o cambres de compensació a què es referix la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i les entitats semblants que actuen en els mercats de futurs, opcions i derivats.

2. Este capítol també s'aplicarà als acords de compensació contractual financers i de garanties financeres en què una de les parts siga una persona jurídica no inclosa en cap de les categories relacionades en l'apartat 1, sempre que l'altra part pertanga a alguna de les dites categories.

3. Pel que concernix als acords de compensació contractual, és possible que una de les parts pugui ser persona física.

4. Este capítol no serà aplicable als acords de garanties financeres quan alguna de les parts contractuals siga una persona física, excepte quan estos acords de garanties financeres es realitzen per alguna de les entitats a què es referix l'apartat 1.d); en este cas, podran realitzar-se siga quina siga la contrapartida.

SECCIÓ 2a. RÈGIM DELS ACORDS DE COMPENSACIÓ CONTRACTUAL I DE LES GARANTIES

Article quint. *Contingut dels acords de compensació contractual.*

1. Este capítol s'aplicarà a les operacions financeres que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb este, sempre que l'acord preveja la creació d'una única obligació jurídica que comprenja totes les operacions incloses en este acord i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tindran dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de les dites operacions. El saldo net haurà de ser calculat conforme al que estableix l'acord de compensació contractual o en els acords que tenen relació amb este.

2. A efecte d'este capítol, es consideraran operacions financeres les següents:

- a) Els acords de garantia financera regulats en esta secció.
- b) Els préstecs de valors.
- c) Les operacions financeres realitzades sobre els instruments financers previstos en el paràgraf segon de l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, incloent-hi els derivats de crèdit, les compravendes de divisa al comptat, els instruments derivats sobre primeres matèries i els instruments derivats sobre els

drets d'emissió regulats en la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

d) Les cessions, temporals o no, en garantia o altres operacions amb finalitat directa o indirecta de garantia vinculades al propi acord de compensació contractual que tinga com a objecte deute públic, altres valors negociables o efectiu.

e) Les operacions dobles o amb pacte de recompra, siguen quins siguin els actius sobre els quals recauen, i, en general, les cessions temporals d'actius. A este efecte, s'entendrà per:

1r. Operacions dobles, també denominades simultànies: aquelles en què es contracten, al mateix temps, dos compravendes de valors de sentit contrari, realitzades ambdós amb valors d'ídèntiques característiques i pel mateix import nominal, però amb distinta data d'execució. Ambdós compravendes podran ser al comptat amb diferents dates de liquidació, a termini, o la primera al comptat i la segona a termini.

2n. Operacions amb pacte de recompra: aquelles en què el titular dels valors els ven fins a la data d'amortització, convenint simultàniament la recompra de valors d'ídèntiques característiques i pel mateix valor nominal, en una data determinada i intermèdia entre la venda i la d'amortització més pròxima, encara que esta siga parcial o voluntària.

Article sext. *Modalitats d'operacions de garantia i obligacions financeres principals.*

1. Les operacions de garantia financera poden realitzar-se per mitjà de la transmissió de la propietat del bé donat en garantia o per mitjà de la pignoració d'este bé.

2. Un acord de garantia financera amb canvi de titularitat és aquell pel qual el garant transmet la plena propietat d'un bé objecte d'una garantia financera a un beneficiari a l'efecte de garantir o donar un altre tipus de cobertura a les obligacions financeres principals.

En particular, es consideraran acords de garantia financera amb canvi de titularitat les operacions dobles o simultànies i les operacions amb pacte de recompra, en els mateixos termes com es definixen en l'article quint. 2.e).

La consideració de les dites operacions com a acords de garantia financera no impedeix que puguin ser reconegudes, si és el cas, com a operacions d'un mercat secundari, d'acord amb el que disposa l'article 36 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. Un acord de garantia pignorativa consisteix en l'aportació d'una garantia de conformitat amb el règim establert per a la penyora en els articles 1.857 i següents del Codi Civil, amb les particularitats recollides en esta secció.

4. S'entén per obligacions financeres principals aquelles obligacions garantides per mitjà d'un acord de garantia financera que donen dret a un pagament en efectiu o a l'entrega d'instruments financers.

Les obligacions financeres principals poden consistir totalment o parcialment en:

- a) Obligacions presents, futures o condicionals, incloent-hi les obligacions procedents d'un acord de compensació contractual o semblant.
- b) Obligacions pròpies o de tercers.
- c) Obligacions periòdiques.

Article setètim. *Objecte de la garantia.*

L'objecte de la garantia financera que s'aporte ha de consistir exclusivament en:

- a) Efectiu, entenent per açò els diners abonats en compte en qualsevol divisa.

b) Valors negociables i altres instruments financers, segons es definixen en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i en les seues normes de desplegament, i tot dret directe o indirecte sobre aquells.

Article octau. *Formalitats.*

1. Els acords de garantia financera regulats en este capítol hauran de constar per escrit, sense que puga exigir-se cap altra formalitat per a la seua constitució, validesa, eficàcia davant de tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova.

2. La constitució del dret de garantia requerirà, a més de l'acord a què es referix l'apartat anterior, l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i constància d'això per escrit. A este efecte:

a) S'entendrà que una garantia ha sigut vàlidament aportada quan el bé objecte de la garantia haja sigut entregat, transmés, registrat o acreditat de qualsevol altra manera, de manera que obre en poder o estiga sota el control del beneficiari o de la persona que actue en nom seu; això sense perjudici dels drets de substitució o de retirada de l'excedent de garantia financera a favor del garant. En el cas dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte, s'entendrà que la garantia ha sigut constituïda i aportada des de la inscripció en el registre comptable de la nova titularitat o de la garantia pignorativa.

b) La constància per escrit de l'aportació de la garantia financera haurà de permetre la identificació del seu objecte. Per a això, bastarà provar que l'objecte de la garantia financera, representada per mitjà d'anotació, haja sigut abonat o constituïda un crèdit en el compte a què es referix l'apartat 1 de l'article dèsset i que, en cas que l'objecte de la garantia s'aporte en efectiu, este s'haja abonat o constituïda un crèdit en el compte designat a este efecte.

3. El registre o anotació per mitjans electrònics i en qualsevol suport durador tindran la consideració de constància per escrit.

4. La constitució de garanties en benefici de les entitats assenyalades en l'article quart.1.d) podrà realitzar-se per manifestació unilateral de qui aparega com a titular de l'objecte de la garantia en el registre comptable, en la forma que determinen les seues normes d'ordenació i disciplina, i sense que de les dites normes puga resultar la necessitat realitzar un acte formal que condicione la constitució, validesa o eficàcia de la garantia.

Article nové. *Drets de substitució i disposició de l'objecte de les garanties pignoratives.*

1. Quan l'acord de garantia pignorativa ho preveja i en els termes que este establisca, el garant podrà exercir, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia, un dret de substitució de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús de l'objecte de la dita garantia financera, amb l'obligació d'aportar un objecte de valor equivalent perquè substituïska l'inicial.

2. Quan un acord de garantia financera pignorativa ho preveja, el beneficiari de la garantia podrà exercir un dret de disposició de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús i disposar com a titular de l'objecte de la dita garantia financera.

Quan el beneficiari exercisca el seu dret de disposició, contraurà l'obligació d'aportar un objecte equivalent perquè substituïska l'inicial, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia.

També serà possible que el beneficiari, en la data prevista per al compliment de les obligacions financeres principals, aporte un objecte equivalent.

Quan l'acord de garantia pignorativa també ho preveja, el beneficiari, en compte d'aportar un objecte equivalent, podrà compensar el seu valor o podrà aplicar el seu import al compliment de les obligacions financeres principals.

3. A l'efecte del que preveu este article, es considera com a objecte de valor equivalent:

a) Quan l'objecte consistix en efectiu: el pagament d'un import idèntic i en la mateixa divisa.

b) Quan l'objecte consistix en valors negociables: l'aportació d'altres valors negociables del mateix emissor o deutor, que formen part de la mateixa emissió o classe i del mateix import nominal, divisa i descripció; o l'aportació d'altres actius quan s'haja produït un fet que afecte els valors negociables inicialment aportats, si esta possibilitat està prevista en l'acord de garantia.

4. La substitució o la disposició de l'objecte de la garantia financera no l'afectarà, de manera que l'objecte equivalent aportat estarà sotmés al mateix acord de garantia financera que la garantia financera inicial i serà tractat com si haguera sigut aportat en el moment en què es va aportar l'objecte inicial.

Article deu. *Garanties complementàries.*

Les parts podran pactar que, en cas de variacions en el preu de l'objecte de la garantia o de la quantia de les obligacions financeres principals inicialment pactades, hauran d'aportar-se nous valors o efectiu, per a restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per a assegurar-la. En este cas, estos valors o efectiu tindran la consideració de part integrant de la garantia inicial i seran tractats com si hagueren sigut aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera.

Article onze. *Execució de les garanties.*

1. Es considera com a supòsit d'execució un incompliment d'obligacions o qualsevol fet pactat entre les parts que en cas de produir-se permeta al beneficiari de la garantia, en virtut de l'acord de garantia o de la llei, realitzar o apropiarse de l'objecte de la dita garantia; o produïx l'aplicació d'una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament, si esta clàusula estiguera prevista per l'acord de garantia.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, es considerarà com a clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament aquella d'acord amb la qual, en produir-se un supòsit d'execució del contracte, tenen lloc els efectes següents:

a) Que el venciment de les obligacions de les parts s'anticipa, de manera que siguen executables immediatament i s'expressa com una obligació de pagament d'un import que representa el càlcul del seu valor actual d'acord amb allò que s'haja pactat per les parts, o bé s'anul·len les dites obligacions i se substituïxen per l'obligació de pagament d'un import idèntic.

b) Que es té en compte, simultàniament o alternativament a l'anterior efecte, el que cada part dega a l'altra respecte a les dites obligacions i la part el deute de la qual siga major pagarà a l'altra part una suma neta global idèntica al saldo resultant.

2. En produir-se un supòsit d'execució, el beneficiari podrà executar les garanties financeres aportades en virtut d'un acord de garantia financera pignorativa, en les condicions previstes en l'acord, de la manera següent:

a) Si es tracta de valors negociables o altres instruments financers, per mitjà de venda o apropiació, d'acord, quan corresponga, amb el procediment previst en l'article quinze i per mitjà de compensació del seu valor o aplica-

ció del seu valor al compliment de les obligacions financeres principals.

b) Si es tracta d'efectiu, per mitjà de compensació del seu import o utilitzant-lo per a executar les obligacions financeres principals.

3. L'apropiació només serà possible quan:

a) S'haja previst entre les parts en l'acord de garantia financera, i

b) Les parts hagen previst en l'acord de garantia les modalitats de valoració dels valors negociables.

4. L'execució d'una garantia es farà de conformitat amb el que preveu l'acord de garantia financera corresponent, sense que pugui supeditar-se, llevat de pacte en contra, a cap exigència de notificació prèvia, ni a la seua aprovació per un tribunal, un funcionari públic o una altra persona, ni que haja d'efectuar-se per mitjà de subhasta pública o de qualsevol altra manera regulada normativament, ni que haja de subordinar-se al compliment de qualsevol termini addicional.

5. En els supòsits de disposició de l'objecte de la garantia regulats en l'article nové, quan es produïska un supòsit d'execució mentres estiga pendent una obligació d'aportar l'objecte equivalent, la dita obligació podrà ser extingida per mitjà de la seua inclusió en una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament.

Article dotze. *Procediment d'execució de les garanties financeres pignoratives.*

1. Quan l'objecte de la garantia financera siguen valors negociables o altres instruments financers registrats en una entitat participant en un sistema de compensació i liquidació espanyol i s'hagen produït les operacions de liquidació de les obligacions principals i d'execució de les garanties financeres, la part creditora podrà sol·licitar l'alienació dels valors donats en garantia o ordenar el seu traspàs lliure de pagament al seu compte; amb este fi, entregará al depositari dels valors un requeriment en què es manifeste que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o acord de compensació contractual o de garantia financera.

El depositari dels valors, amb la comprovació prèvia de la identitat del creditor i de la capacitat del firmant del requeriment per a efectuar este, el mateix dia en què reba el requeriment del creditor o, si no és possible, l'endemà, adoptarà les mesures necessàries per a alienar o transmetre els valors objecte de la garantia a través d'un membre del corresponent mercat secundari oficial.

2. Quan l'objecte de la garantia financera siga efectiu i s'hagen produït les operacions de liquidació de les obligacions principals i d'execució de les garanties financeres, la part creditora podrà ordenar les operacions de transferència d'efectiu; amb este fi, remetrà un requeriment en què es manifeste que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o acord de compensació contractual o de garantia financera.

L'entitat de crèdit depositària de les garanties, amb la comprovació prèvia de la identitat del creditor i de la capacitat del firmant del requeriment per a efectuar este, el mateix dia que reba el requeriment del creditor, adoptarà les mesures necessàries per a realitzar les transferències requerides.

3. El requeriment relatiu a l'execució de la garantia haurà d'emetre'l el creditor i contindrà, com a mínim, les mencions següents:

a) Data i tipus o nom del contracte o acord de compensació contractual en què es regulen les obligacions financeres principals.

b) Nom i dades de les parts d'este contracte o acord de compensació contractual.

c) Nom i dades del depositari de les garanties.

d) Manifestació que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o acord de compensació contractual.

e) Orde d'alienació o traspàs de valors o orde de transferència d'efectiu.

Article tretze. *Salvaguarda dels interessos de les parts i de tercers.*

El dret de substitució o disposició d'una garantia, l'execució d'una garantia, les aportacions de garanties complementàries, les aportacions de garanties equivalents i les liquidacions per compensació s'hauran de dur a terme de manera que tant les valoracions de les garanties com el càlcul de les obligacions financeres principals s'efectuen d'una manera comercialment correcta.

Per a això, i sense perjudici dels procediments que les parts hagen pactat, les valoracions i càlculs necessaris s'hauran d'ajustar al valor actual de mercat dels valors negociables aportats com a garanties.

En tot cas, el sobrant que resulte, una vegada satisfet el deute corresponent, es reintegrarà el garant.

SECCIÓ 3a. EFECTES DE LES DISPOSICIONS D'INSOLVÈNCIA

Article catorze. *Mesures de sanejament i procediment de liquidació.*

1. Les mesures de sanejament i liquidació podran consistir en l'obertura d'un procediment concursal o d'un procediment de liquidació administrativa.

2. En cas d'obertura d'un procediment concursal, es consideraran:

a) Mesures de sanejament a Espanya, l'obertura del concurs en els termes previstos en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

b) Procediment de liquidació a Espanya, l'obertura de la fase de liquidació del concurs, de conformitat amb el que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Article quinze. *Efectes sobre les garanties.*

1. L'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa no podrà ser causa per a declarar nuls o rescindir un acord de garantia financera o l'aportació mateixa d'una garantia, sempre que la resolució de la dita obertura siga posterior a la formalització de l'acord de garantia o a l'aportació de la garantia; o que la dita formalització o aportació s'hagen produït en un període de temps determinat, anterior a l'obertura del procediment o a l'adopció d'una resolució o de qualssevol altres mesures o la concurrència d'altres esdeveniments en el transcurs d'estos procediments.

2. Quan l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa es produïsquen el mateix dia però abans que s'haja formalitzat un acord de garantia financera o s'haja aportat la garantia, la garantia serà jurídicament executable i vinculant per a tercers en cas que el beneficiari pugui provar que no tenia coneixement, ni havia de tindre'l, de l'obertura d'este procediment.

3. L'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa no serà causa per a anul·lar o rescindir l'aportació d'una garantia financera, d'una garantia financera complementària o d'una garantia financera equivalent en els casos d'exercici dels drets de substitució o disposició, sempre que l'aportació de la corresponent garantia, garantia complementària o equivalent

s'haja efectuat abans, encara que siga el mateix dia, de l'obertura del procediment; o en un període de temps determinat, anterior a l'obertura del procediment, o a l'adopció d'una resolució o de qualssevol altres mesures o la concurrència d'altres esdeveniments en el transcurs d'estos procediments; i/o l'obligació financera principal s'haja contret en data anterior a la d'aportació de la garantia financera, de la garantia financera complementària o de la garantia financera de substitució o intercanvi.

4. Els acords de garantia financera no es veuran limitats, restringits o afectats en qualsevol forma per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa, i podran executar-se, immediatament, de manera separada, d'acord amb allò que s'haja pactat entre les parts i el que preveu esta secció.

5. No obstant el que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, només podran anul·lar-se acords de garanties financeres o l'aportació d'estes, formalitzats o aportades en un període anterior a l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa, quan l'autoritat administrativa o judicial competent resolga que l'acord de garanties financeres o l'aportació d'estes s'han realitzat en perjudi de creditors.

Article setze. *Liquidació anticipada.*

1. La declaració del venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de les operacions financeres realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb este no podrà veure's limitada, restringida o afectada en qualsevol forma per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa.

2. En els supòsits en què una de les parts de l'acord de compensació contractual es trobe en una de les situacions previstes en l'apartat anterior, s'hi inclourà com a crèdit o deute de la part sotmesa en les dites situacions exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat conforme a les regles establides en este.

3. Les operacions financeres o l'acord de compensació que les regula no podran ser objecte de les accions de reintegració que regula l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, excepte per mitjà d'acció exercitada per l'administració concursal en què es demostre perjudi en la dita contractació.

SECCIÓ 4a. NORMES DE CONFLICTE

Article dèsset. *Determinació de la llei aplicable.*

1. La llei aplicable a les garanties financeres l'objecte de les quals consistix en valors representats per mitjà d'anotacions en compte serà la de l'Estat en què estiga situada el compte principal, entenen per compte principal aquell en què es realitzen les anotacions per les quals es presta al beneficiari la dita garantia pignorativa d'anotacions en compte. La referència a la legislació d'un Estat és una referència a la seua legislació material, per la qual cosa es desestimarà tota norma en virtut de la qual, per a decidir la qüestió rellevant, s'haja de fer referència a la legislació d'un altre Estat.

2. La dita llei serà aplicable en tot allò que tinga relació amb les matèries següents:

a) La naturalesa jurídica i els efectes sobre la propietat de l'objecte de la garantia.

b) Els requisits per a perfeccionar un acord de garantia financera, així com el compliment dels requisits necessaris per a fer que l'acord i l'aportació de garanties produïsquen efectes davant de tercers.

c) El rang del títol o dret d'una persona sobre la garantia, en relació amb altres títols o drets reivindicats o si ha tingut lloc una adquisició de bona fe.

d) El procediment per a la realització de la garantia després d'un supòsit d'execució.

TÍTOL II

Mercats energètics

CAPÍTOL I

Mesures horitzontals

Article díhuit. *Definició d'operador principal.*

L'apartat dos de l'article 34 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, queda redactat com següent:

«Dos. Els mercats o sectors a què es referix l'apartat anterior són els següents:

- a) Generació i subministrament d'energia elèctrica en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL).
- b) Producció i distribució de carburants.
- c) Producció i subministrament de gasos líquuats del petroli.
- d) Producció i subministrament de gas natural.
- e) Telefonia portàtil.
- f) Telefonia fixa.

S'entendrà per operador principal qualsevol que, tenint la condició d'operador d'estos mercats o sectors, tinga una de les cinc majors quotes del mercat o sector en qüestió.

El Govern podrà, mitjançant un reial decret, modificar la relació de mercats o sectors continguda en este apartat.

La Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions faran públic per mitjans telemàtics el llistat d'operadors principals a què es referix este article.»

Article dènou. *Definició d'operador dominant.*

S'introduïx una disposició addicional tercera al Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera.

Tindrà la condició d'operador dominant en els mercats o sectors energètics tota empresa o grup empresarial, definit segons el que estableix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que tinga una quota de mercat superior al 10 per cent en qualsevol dels sectors següents:

- a) Generació i subministrament d'energia elèctrica en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL).
- b) Producció i distribució de carburants.
- c) Producció i subministrament de gasos líquuats del petroli.
- d) Producció i subministrament de gas natural.

La Comissió Nacional d'Energia farà públic per mitjans telemàtics el llistat d'operadors dominants a què es referix esta disposició addicional.»

CAPÍTOL II

Sector elèctric

Article vint. *Transparència de la informació en el mercat de producció d'energia elèctrica.*

L'article 28 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Transparència de la informació en el mercat de producció d'energia elèctrica.*

U. Els subjectes definits en l'article 9 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, estaran obligats a comunicar la informació que afecte la formació dels preus en els mercats organitzats del MIBEL.

La comunicació de la dita informació es farà a l'operador del mercat diari, qui estarà obligat a fer-la pública immediatament a tots els agents que hi participen a través de mitjans telemàtics.

Dos. L'operador del sistema publicarà regularment les previsions de demanda d'energia elèctrica, capacitats d'intercanvi comercial en les interconnexions, així com la situació dels embassaments amb aprofitament hidroelèctric.

L'operador del mercat diari farà públics els resultats de les cassacions que tinguen lloc en l'àmbit de les seues competències.

L'operador del sistema farà públics els resultats dels processos d'operació que siguin de la seua competència.

Tres. La Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a proposta de la Comissió Nacional d'Energia, determinarà els fets i la informació que es consideren rellevants per a la formació de preus en el mercat, així com el procediment en què haurà de tindre lloc la seua comunicació, i garantirà el secret d'aquella que tinga caràcter confidencial. Estos fets hauran de ser comunicats en la forma que es determine al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i a la Comissió Nacional d'Energia.

Quatre. L'incompliment de les obligacions previstes en este article serà considerat una infracció lleu, i quan l'incompliment es produísca de manera reiterada, serà considerat una infracció greu, en els termes assenyalats en el títol X de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i el règim sancionador del qual serà aplicable.

Cinc. La Comissió Nacional d'Energia incoarà i instruirà els procediments sancionadors que siguin procedents per l'incompliment de les obligacions establides en este article.»

Article vint-i-u. *Racionalització dels costos del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«b) La racionalització, eficiència i optimització d'aquelles, atenent als principis de monopoli natural del transport i la distribució, xarxa única i de realització al menor cost.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 40 queda redactat de la manera següent:

«2. L'autorització, que no concedirà drets exclusius d'ús, s'atorgarà atenent tant al caràcter del sistema de xarxa única i monopoli natural, propi de la distribució elèctrica, com al criteri de menor cost possible, propi de tota activitat amb retribució regulada, i evitant el perjudici als titulars de xarxes ja establides obligades a atendre els nous subministradors que se sol·liciten.»

Tres. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«c) Procedir a l'ampliació de les instal·lacions de distribució quan així siga necessari per a atendre noves demandes de subministrament elèctric, sense perjudici del que resulte de l'aplicació del règim que reglamentàriament s'establisca per a les connexions elèctriques.

Totes les instal·lacions destinades a més d'un consumidor tindran la consideració de xarxa de distribució i hauran de ser cedides a l'empresa distribuïdora de la zona, la qual respondrà de la seguretat i qualitat del subministrament. La dita infraestructura quedarà oberta a l'ús de tercers.

Quan hi haja diversos distribuïdors a la zona als quals puguen ser cedides les instal·lacions, l'Administració competent determinarà a quin de dits distribuïdors hauran de ser cedides, seguint criteris dels mínim cost.»

Quatre. S'afigen a l'article 61 els apartats següents, amb la redacció següent:

«16. L'incompliment, per part dels distribuïdors, de l'obligació de permetre l'accés, de mantindre una base de dades de tots els punts de subministrament connectats a les seues xarxes i a les xarxes de transport de la seua zona, així com de dotar-se dels sistemes informàtics necessaris que permeten la consulta de les dades del registre de punts de subministrament i la recepció i validació informàtica de sol·licituds i comunicacions amb els consumidors i comercialitzadors d'energia.

17. L'incompliment reiterat i injustificat dels terminis establits per a les comunicacions amb els comercialitzadors i clients i per a dur a terme el canvi de subministrador.

18. L'incompliment reiterat per part dels comercialitzadors dels requisits de contractació i apoderament amb els clients.

19. L'incompliment reiterat per part dels comercialitzadors i distribuïdors de qualsevol requisit d'informació exigible en les seues factures.

20. L'incompliment per part dels responsables del punt de mesura de disposar dels equips de mesura i control necessaris, així com impedir l'accés per a la lectura i verificació de les instal·lacions als encarregats de la lectura.

21. L'incompliment per part dels qui hi estiguen obligats per la normativa vigent de la instal·lació dels equips de mesures i concentradors necessaris per al funcionament correcte del sistema, així com de la remissió de la informació o, si és el cas, la seua posada a disposició dels destinataris a qui estan obligats a remetre-li-la.

22. L'incompliment de les obligacions de disponibilitat d'unitats de producció en cada període de programació.»

Cinc. S'afigen al final de l'article 62 els paràgrafs següents, amb la redacció següent:

«Així mateix, són infraccions lleus les següents:

1. L'incompliment injustificat dels terminis establits per a les comunicacions amb els comercia-

litzadors i clients i per a dur a terme el canvi de subministrador.

2. L'incompliment per part dels comercialitzadors dels requisits de contractació i apoderament amb els clients.

3. L'incompliment per part dels comercialitzadors i distribuïdors de qualsevol requisit d'informació exigible en les seues factures.»

Sis. Els paràgrafs segon i tercer de la disposició addicional setze queden redactats de la manera següent:

«Esta emissió primària d'energia serà realitzada per aquells productors d'energia elèctrica que tinguen la condició d'operadors dominants en el sector elèctric.

La potència afectada en cada emissió no podrà ser superior, per a cada operador dominant, al 20 per cent de la potència elèctrica instal·lada de la que siga directament o indirectament titular. La capacitat de producció que podrà ser adquirida individualment en cada emissió per cada participant quedarà limitada a un màxim del 10 per cent de la potència total emesa.»

Article vint-i-dos. *Creació del Mercat Ibèric de l'Electricitat.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

U. Els apartats 2, 3 i 6 de l'article 13 queden redactats de la manera següent, i s'afeg un apartat 7 amb la redacció següent:

«2. Les adquisicions d'energia en altres països comunitaris podran ser realitzades pels productors, autoproductors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que només podrà denegar-la quan al país de generació de l'energia adquirida els subjectes equivalents no tinguen reconeguda la mateixa capacitat de contractació.

La dita energia podrà adquirir-se per mitjà de qualssevol de les modalitats de contractació que s'autoritzen en el desplegament d'esta llei.

En conseqüència, els subjectes comunitaris podran participar en el mercat en les condicions i amb la retribució que reglamentàriament s'establisca i que atindrà, entre altres circumstàncies, la potència efectiva que garantisca el sistema.

3. Les vendes d'energia a altres països comunitaris podran ser realitzades pels productors, autoproductors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats nacionals, amb comunicació prèvia a l'operador del sistema i l'autorització del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que podrà denegar-la, exclusivament, quan impliqui un risc cert per al subministrament nacional.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç regularà els mecanismes per mitjà dels quals les empreses distribuïdores podran participar en els intercanvis intracomunitaris i internacionals d'energia elèctrica adquirint o, si és el cas, venent energia.»

«6. El règim retributiu a què se sotmetran els intercanvis intracomunitaris i internacionals es regularà reglamentàriament respectant els principis de competència i transparència que han de regir el mercat de producció. En tot cas, els subjectes que realitzen operacions d'exportació d'energia elèctrica hauran d'abonar els costos del sistema que proporcionalment els corresponguen.

7. No obstant el que disposen els apartats anteriors, les adquisicions d'energia en altres països comunitaris fora de l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat o en tercers països no podran ser realitzades pels operadors que tinguen la condició d'operadors dominants en el sector elèctric.»

Dos. S'afeguen dos paràgrafs a l'apartat 1 de l'article 23, amb la redacció següent:

«Els distribuïdors d'energia elèctrica estaran obligats a realitzar ofertes econòmiques d'adquisició d'energia elèctrica a l'operador del mercat en cada període de programació per la part d'energia necessària per al subministrament dels seus clients a tarifa no coberta per mitjà de sistemes de contractació bilateral amb entrega física.

S'habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per a regular la participació dels distribuïdors en els sistemes de contractació bilateral amb entrega física, així com els mecanismes que promouen una gestió comercial eficient per part de dits subjectes.»

Tres. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«b) Contractar la venda o adquisició d'energia elèctrica en els termes previstos en la llei i en les seues disposicions de desplegament.»

Quatre. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *La gestió econòmica i tècnica.*

Per a assegurar el funcionament correcte del sistema elèctric dins del marc que estableix esta llei, correspon a l'operador del mercat i operador del sistema assumir les funcions necessàries per a realitzar la gestió econòmica referida a l'eficaz desenvolupament del mercat de producció d'electricitat i la garantia de la gestió tècnica del sistema elèctric, d'acord amb el que disposa este títol.»

Cinc. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«L'operador del mercat assumeix la gestió del sistema d'ofertes de compra i venda d'energia elèctrica en el mercat diari d'energia elèctrica en els termes que reglamentàriament s'establisquen.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. Seran funcions de l'operador del mercat les següents:

a) La recepció de les ofertes de venda emeses per a cada període de programació pels distints subjectes que participen en el mercat diari d'energia elèctrica, per a cada un dels períodes de programació.

b) La recepció de les ofertes d'adquisició d'energia.

c) Rebre dels subjectes que participen en els mercats d'energia elèctrica la informació necessària, a fi que la seua energia contractada siga presa en consideració per a la cassació i per a la pràctica de les liquidacions que siguen competència de l'operador del mercat.

d) La recepció de les garanties que, si és el cas, siguen procedents. La gestió d'estes garanties podrà realitzar-la directament o a través dels tercers autoritzats.

e) Realitzar la cassació de les ofertes de venda i d'adquisició partint de l'oferta més barata fins a igualar la demanda en cada període de programació.

f) La comunicació als titulars de les unitats de producció, així com als distribuïdors, comercialitzadors, consumidors qualificats, agents externs i als operadors del sistema elèctric en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat dels resultats de la cassació de les ofertes.

g) La determinació dels distints preus de l'energia resultants de les cassacions en el mercat diari d'energia elèctrica per a cada període de programació i la comunicació a tots els agents implicats.

h) La liquidació i comunicació dels pagaments i cobraments que hauran de realitzar-se en virtut dels preus de l'energia resultants de les cassacions i d'aquells altres costos que reglamentàriament es determinen.

i) Comunicar a l'operador del sistema les ofertes de venda i d'adquisició d'energia elèctrica, realitzades pels distints subjectes que participen en els mercats d'energia elèctrica de la seua competència per a cada un dels períodes de programació.

j) Informar públicament sobre l'evolució del mercat amb la periodicitat que es determine.

k) Realitzar qualssevol altres funcions que reglamentàriament se li assignen.»

Set. L'apartat 2 de l'article 34 queda redactat de la manera següent:

«2. Seran funcions de l'operador del sistema les següents:

a) Preveure indicativament i controlar el nivell de garantia d'abastiment d'electricitat del sistema a curt i mitjà termini.

b) Preveure a curt i mitjà termini la utilització de l'equipament de producció, en especial, de l'ús de les reserves hidroelèctriques, d'acord amb la previsió de la demanda, la disponibilitat de l'equipament elèctric i les distintes condicions d'hidraulicitat que puguin presentar-se dins del període de previsió.

c) Rebre la informació necessària sobre els plans de manteniment de les unitats de producció, avaries o altres circumstàncies que puguin portar amb si l'excepció de l'obligació de presentar ofertes, d'acord amb el que preveu l'article 25 de la present Llei, a fi de confirmar-les amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, la qual cosa comunicar a l'operador del mercat.

d) Coordinar i modificar, si és el cas, els plans de manteniment de les instal·lacions de transport, de manera que s'assegure la seua compatibilitat amb els plans de manteniment dels grups de generació i s'assegure un estat de disponibilitat adequat de la xarxa que garantisca la seguretat del sistema.

e) Establir i controlar les mesures de fiabilitat del sistema de producció i transport, afectant qualsevol element del sistema elèctric que siga necessari, així com els plans de maniobres per a la reposició del servei en cas de fallades generals en el subministrament d'energia elèctrica i coordinar i controlar la seua execució.

f) Impartir les instruccions d'operació de la xarxa de transport, incloent-hi les interconnexions internacionals per a la seua maniobra en temps real.

g) Executar, en l'àmbit de les seues funcions, aquelles decisions que siguen adoptades pel Govern en execució del que preveu l'apartat 2 de l'article 10.

h) Determinar la capacitat d'ús de les interconnexions internacionals i establir els programes d'intercanvi d'electricitat a curt termini amb els sistemes

elèctrics exteriors, en els termes previstos en l'article 13.4.

i) Rebre de l'operador del mercat i dels subjectes que participen en sistemes de contractació bilateral amb entrega física la informació necessària, a fi de poder determinar la programació d'entrada en la xarxa i per a la pràctica de les liquidacions que siguen competència de l'operador del sistema.

j) La recepció de les garanties que, si és el cas, siguen procedents. La gestió d'estes garanties podrà realitzar-la directament o a través de tercers autoritzats.

k) Programar el funcionament de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica d'acord amb el resultat de la cassació de les ofertes comunicades per l'operador del mercat, amb la informació rebuda dels subjectes que participen en sistemes de contractació bilateral amb entrega física, tenint en consideració les excepcions que al règim d'ofertes es puguin derivar de l'aplicació del que preveu l'article 25 i resoldre les possibles restriccions tècniques del sistema utilitzant criteris de mercat.

l) Impartir les instruccions necessàries per a la correcta explotació del sistema de producció i transport d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat que s'establisquen, i gestionar els mercats de serveis d'ajust del sistema que siguen necessaris per a tal fi.

m) La liquidació i comunicació dels pagaments i cobraments relacionats amb la garantia de subministrament incloent entre estos els serveis d'ajust del sistema i la disponibilitat d'unitats de producció en cada període de programació.

n) Igualment liquidarà els pagaments i cobraments relacionats amb les desviacions efectives de les unitats de producció i de consum en cada període de programació.

ñ) Col·laborar amb tots els operadors i subjectes del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica que siguen necessaris per a l'exercici de les seues funcions.

o) Desenvolupar aquelles altres activitats relacionades amb les anteriors que siguen convenients per a la prestació del servei, així com qualssevol altres funcions que li siguen atribuïdes per les disposicions vigents.»

Huit. S'afeg un paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 41, amb la redacció següent:

«f) La presentació d'ofertes d'adquisició d'energia elèctrica a l'operador del mercat en els termes previstos en l'article 23.»

Nou. El paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«b) Contractar l'adquisició o venda d'energia elèctrica en els termes previstos en la llei i en les seues disposicions de desplegament, a fi d'adquirir l'energia elèctrica necessària per a atendre el subministrament dels seus clients.»

Deu. S'afeg un paràgraf c) a l'apartat 3 de l'article 45, amb la redacció següent:

«c) Contractar l'adquisició o venda d'energia elèctrica en els termes previstos en la llei i en les seues disposicions de desplegament.»

Onze. S'afeg una disposició addicional diuit, amb la redacció següent:

«Disposició addicional diuit. *Capacitat jurídica dels subjectes del Mercat Ibèric de l'Electricitat.*

1. Des de la data en què entre en vigor el Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa, d'1 d'octubre de 2004:

a) Es reconeixerà capacitat als subjectes del sector elèctric portugués per a actuar en els mercats d'energia elèctrica previstos en l'esmentat conveni, sempre que es troben compresos dins del seu article 3, i d'acord amb la normativa vigent a Espanya.

b) S'entendrà per agents externs, a l'efecte de la seua actuació en els mercats d'energia elèctrica que integren el Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica, a aquells subjectes autoritzats que, tenint la seua seu fora d'Espanya o Portugal, exporten o importen energia a través de les fronteres internacionals de la península Ibèrica.

2. S'habilita el Govern perquè, mitjançant un reial decret, i una vegada que haja entrat en vigor el Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa, firmat l'1 d'octubre de 2004, pugui establir el règim jurídic a què haja de subjectar-se l'actuació dels distints subjectes, per a la realització d'operacions de compra-venta en els mercats d'energia elèctrica previstos en l'esmentat conveni.

3. Els agents que actuen per compte d'altres subjectes del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica, d'acord amb la normativa que siga aplicable, tindran la consideració de representants a l'efecte de la seua actuació en els mercats d'energia elèctrica que integren l'esmentat mercat ibèric, i, en conseqüència, tindran la condició de subjectes a l'efecte de l'article 9.

L'acreditació de la condició de representant es realitzarà per mitjà de la presentació del corresponent poder notarial.

Els agents que actuen com a representants no podran actuar simultàniament pel seu compte i per compte d'altri.

S'entén que un representant actua pel seu compte quan participe de forma directa o indirecta en més d'un 50 per cent del capital de la societat que representa.»

Article vint-i-tres. *Modificació dels límits màxims de participació en l'accionariat de Xarxa Elèctrica Espanyola.*

L'apartat 1 de l'article 34 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

«1. L'operador del sistema tindrà com a funció principal garantir la continuïtat i seguretat del subministrament elèctric i la correcta coordinació del sistema de producció i transport.

L'operador del sistema exercirà les seues funcions en coordinació amb l'operador del mercat, des dels principis de transparència, objectivitat i independència.

Actuarà com a operador del sistema una societat mercantil de l'accionariat de la qual podrà formar part qualsevol persona física o jurídica, sempre que la suma de la seua participació directa o indirecta en el capital d'esta societat no supere el tres per cent del capital social o dels drets de vot de l'entitat. Estes accions no podran sindicar-se a cap efecte. Per a aquells subjectes que realitzen activitats en el sector elèctric i aquelles persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participen en el capital d'estos amb una quota superior al cinc per cent, el percentatge màxim de participació en el capital social de l'operador del sistema serà de l'u per cent.

La dita limitació no serà aplicable a la participació corresponent a la Societat Estatal de Participacions Industrials, que mantindrà, en tot cas, una participació no inferior al 10 per cent.

Així mateix, la suma de participacions, directes o indirectes, dels subjectes que realitzen activitats en el sector elèctric no haurà de superar el 40 per cent.

A l'efecte de computar la participació en este accionariat, s'atribuiran a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions i altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com este es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, aquelles la titularitat de les quals corresponga:

a) A les persones que actuen en el seu nom però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb esta una unitat de decisió. S'entendrà, excepte prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb ella, els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis junt amb els quals aquella exercisca el control sobre una entitat dominada, d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

En tot cas, es tindrà en compte tant la titularitat dominical de les accions i la resta de valors com els drets de vot que es gaudixen en virtut de qualsevol títol.

L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a què es referix este article es considerarà infracció molt greu en els termes assenyalats en l'article 60, del qual seran responsables les persones físiques o jurídiques que siguen titulars dels valors o a qui siga imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors.

La societat que actue com a operador del sistema desenvoluparà les seues activitats de gestió tècnica i de transport amb l'adequada separació comptable.

L'adequació al que estableix el present article es realitzarà de la manera següent:

a) Els drets de vot corresponents a les accions o altres valors que posseïsquen les persones que participen en el capital de la societat mercantil que actue com a operador del sistema, excedint els percentatges màxims assenyalats en este precepte, quedaran en suspens des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei. La Comissió Nacional d'Energia estarà legitimada per a l'exercici de les accions legals tendents a fer efectives les limitacions imposades en este precepte.

b) L'adequació de les participacions socials de la societat mercantil que actue com a operador del sistema haurà de realitzar-se abans de l'1 de gener de 2008, per mitjà de la transmissió d'accions o, si és el cas, de drets de subscripció preferents. Abans de l'1 de juny de 2005 haurà de realitzar-se l'adequació dels estatuts socials de la dita societat mercantil per a introduir la limitació de participació màxima establida.

A les transmissions d'elements patrimonials derivades de l'aplicació d'esta norma els serà aplicable el règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei de la normativa de defensa de la competència»

Article vint-i-quatre. *Modificació del Reial Decret 2.017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat d'abastiment.*

S'afigen els paràgrafs següents a l'apartat I.9 de l'annex I del Reial Decret 2.017/1997, de 26 de desembre, pel

qual s'organitza i regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat d'abastiment, amb la redacció següent:

«Els plans de finançament extraordinari aprovat i els incentius per consum de carbó autòcton que estableix l'article 13.a) seran liquidats per la Comissió Nacional d'Energia mensualment.

Una vegada realitzat açò, quan el fons acumulat en el compte específic obert en règim de depòsit tinga saldo positiu, serà liquidat per la Comissió Nacional d'Energia en l'última liquidació provisional de cada any, per l'aplicació dels percentatges que estableix el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Quan el fons acumulat en el compte específic obert en règim de depòsit tinga saldo negatiu, serà liquidat per la Comissió Nacional d'Energia en les liquidacions mensuals aplicant els percentatges següents de repartiment:

Iberdrola, S A: 35,01 per cent.

Unión Eléctrica Fenosa, S A: 12,84 per cent.

Hidroeléctrica del Cantábrico, S A: 6,08 per cent.

Endesa, S A: 44,16 per cent.

Elcogás, S A: 1,91 per cent.

Estos percentatges són provisionals, per la qual cosa es faculta el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per a establir els percentatges de repartiment d'una manera definitiva.»

Article vint-i-cinc. *Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.*

La disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional sexta. Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.

1. Les quantitats ingressades per tarifes, peatges o preus, així com qualsevol altra manera de finançament dels costos dels treballs corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat, i al desmantellament i clausura d'instal·lacions, incloent-hi els rendiments financers generats per estes, es destinarà a dotar una provisió, dotació que tindrà la consideració de partida deduïble en l'Impost sobre Societats.

Les quantitats recollides en la provisió abans mencionada només podran ser invertides en despeses, treballs, projectes i immobilitzacions derivats d'actuacions previstes en el Pla general de residus radioactius aprovat pel Govern.

2. La provisió a què es referix l'apartat 1 constituirà el denominat Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.

3. Tindran la consideració de cost de diversificació i seguretat d'abastiment, a l'efecte previst en l'article 17.1.e), les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats a les centrals nuclears, i al seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'estes duta a terme amb anterioritat a l'1 d'abril de 2005.

Així mateix, tindran la dita consideració les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos de la gestió de residus radioactius procedents d'aquelles activitats d'investigació que el Ministeri d'Indústria, Turisme i

Comerç determine que han estat directament relacionades amb la generació d'energia nucleoelectrica, les operacions de desmantellament i clausura que hagen de realitzar-se com a conseqüència de la mineria i producció de concentrats d'urani amb anterioritat al 4 de juliol de 1984, i d'aquells altres costos que s'especifiquen mitjançant un real decret.

4. Les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats en les centrals nuclears, i al seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'estes duta a terme amb posterioritat al 31 de març de 2005, no tindran la consideració de cost de diversificació i seguretat d'abastiment i seran finançades pels titulars de les centrals nuclears durant la seua explotació. A este efecte, es consideraran atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005, els costos associats a la gestió dels residus radioactius que s'introdueixen en el magatzem de la central a partir de la dita data, així com la part proporcional dels costos del desmantellament i clausura que corresponga al període d'explotació que li reste a la central en eixa data. Pel que fa al combustible gastat, es consideraran atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005, els costos associats a la gestió del combustible gastat resultant del combustible nou que s'introdueixca en el reactor en les parades de recàrrega que conclouen amb posterioritat a la dita data.

S'imputaran a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat, i al desmantellament i clausura, tots els costos relatius a les activitats tècniques i servicis de suport necessaris per a dur a terme les dites actuacions, en els quals s'inclouen els corresponents als costos d'estructura i als projectes i activitats de I+D, d'acord tot això amb el que preveu el Pla general de residus radioactius.

5. A l'efecte de finançament dels costos a què es referix l'apartat anterior, l'Empresa Nacional de Residus Radioactius, S. A. (ENRESA), facturarà als titulars de les centrals nuclears les quantitats que resulten de multiplicar els quilowatts hora bruts (kWh) generats per cada una d'estes en cada mes natural, a partir de l'1 d'abril de 2005, per un valor unitari específic per a cada central expressat en cèntims d'euro. Per a l'any 2005, este valor unitari, d'acord amb els càlculs econòmics actualitzats, serà el següent:

José Cabrera: 0,216.

Santa M.ª de Garoña: 0,220.

Almaraz I: 0,186.

Ascó I: 0,186.

Almaraz II: 0,186.

Cofrentes: 0,205.

Ascó II: 0,186.

Vandellós II: 0,186.

Trillo: 0,186.

La facturació tindrà lloc amb caràcter mensual durant el període comprés entre els 30 i 45 dies següents al mes de generació de l'energia, i els titulars de les centrals nuclears hauran de fer efectiu el pagament en un termini màxim de 30 dies a partir de la data de facturació.

Estos valors unitaris seran revisats per a cada any mitjançant un real decret amb base en una memòria economicofinancera actualitzada del cost de les activitats corresponents.

6. En cas que es produisca un cessament de l'explotació anticipat respecte al període establert en el Pla general de residus radioactius per causa ali-

ena a la voluntat del titular, el dèficit de finançament que, si és el cas, existira tindrà la consideració de cost de diversificació i seguretat d'abastiment. En el cas contrari, el titular haurà de cobrir este dèficit durant els tres anys següents al cessament.

7. La provisió existent a 31 de març de 2005 no podrà destinar-se al finançament dels costos a què es referix l'apartat 4.

8. Es finançaran a càrrec dels rendiments financers de la part de la provisió a què es referix l'apartat 3, els costos corresponents a la retirada i gestió dels capçals dels parallamps radioactius, i a la gestió dels residus radioactius generats en els supòsits excepcionals previstos en l'article 2 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, estos últims quan no puguen repercutir-se de conformitat amb la normativa vigent i així ho determine el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

9. L'Estat assumirà la titularitat dels residus radioactius una vegada s'haja procedit al seu emmagatzemament definitiu. Així mateix, assumirà la vigilància que, si és el cas, pugua requerir-se després de la clausura d'una instal·lació nuclear o radioactiva una vegada haja transcorregut el període de temps que s'establisca en la corresponent declaració de clausura.

10. S'autoritza el Govern per a adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació del que estableix esta disposició addicional.»

CAPÍTOL III

Sector hidrocarburs líquids

Article vint-i-sis. *Requisits d'informació a aportar pels operadors d'estacions de servici.*

Es modifica l'apartat dos de l'article 4 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, que queda redactat com segueix:

«Dos. Els operadors a l'engròs de productes petrolífers hauran d'enviar en el termini d'un mes, comptat des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, un llistat de totes les instal·lacions per a subministrament a vehicles que formen part de la seua xarxa de distribució definida d'acord amb l'apartat u, a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en el qual s'inclouran les dades identificatives de cada instal·lació, així com el tipus de vincle contractual pel qual s'inclou en la xarxa.

Els titulars o gestors d'instal·lacions de subministrament a vehicles no vinculats a un operador hauran de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines les dades anteriors en el mateix termini.

En el mes de gener de cada any, els operadors a l'engròs notificaran les altes i baixes que s'hagen produït l'any anterior en la seua xarxa de distribució.

L'incompliment d'esta obligació es considerarà infracció greu en els termes assenyalats en l'article 110 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Serà responsabilitat del Comissió Nacional d'Energia la incoació i instrucció dels expedients sancionadors corresponents a estos incompliments.»

Article vint-i-set. *Creació d'una base de dades de distribuïdors i preus de carburants.*

Es modifica l'article 44 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactat com segueix:

«Article 44. *Registre d'instal·lacions de distribució al detall.*

1. Les comunitats autònomes constituïran un registre d'instal·lacions de distribució al detall en el qual hauran d'estar inscrites totes aquelles instal·lacions que desenvolupen esta activitat en el seu àmbit territorial, amb l'acreditació prèvia del compliment per les dites instal·lacions dels requisits legals i reglamentaris que siguen exigibles.

2. Es crea al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç un registre d'instal·lacions de distribució al detall que permeta l'exercici de les competències que corresponguen a l'Administració General de l'Estat. A partir d'este registre i la informació de preus de venda dels carburants, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç crearà una base de dades a la qual podran accedir les comunitats autònomes.

3. Les comunitats autònomes incorporaran al registre del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini màxim d'un mes des de la data d'inscripció o modificació, amb expressa menció de les dades referents a la data d'inscripció, descripció detallada de la instal·lació, que incloga capacitat d'emmagatzemament, dades de la seua ubicació i dades del titular, les inscripcions, altes, baixes i modificacions realitzades en els registres corresponents al seu àmbit territorial, incloent-hi:

- a) Instal·lacions habilitades per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles.
- b) Instal·lacions de subministrament a instal·lacions fixes per a consum en la mateixa instal·lació.
- c) Instal·lacions de subministrament de queros amb destinació a l'aviació.
- d) Instal·lacions de subministrament de combustibles a embarcacions.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç establirà, en col·laboració amb les comunitats autònomes, la forma d'incorporació de la informació a la base de dades i les condicions i forma d'accés a la informació.»

CAPÍTOL IV

Sector hidrocarburs gasosos

Article vint-i-huit. *Autorització d'instal·lacions de distribució de gas natural.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 73 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactat com segueix:

«4. Les autoritzacions a què es referix l'apartat 2 seran atorgades per l'Administració competent, sense perjudici de les concessions i autoritzacions que siguen necessàries, d'acord amb altres disposicions que siguen aplicables, la corresponent legislació sectorial i, en especial, les relatives a l'ordenació del territori i al medi ambient.

El procediment d'autorització inclourà el tràmit d'informació pública i la forma de resolució en el supòsit de concurrència de dos o més sol·licituds d'autorització.»

Atorgada l'autorització i a l'efecte de garantir el compliment de les seues obligacions, el titular haurà de constituir una garantia del dos per cent del presupost de les instal·lacions.

L'autorització en cap cas es concedirà amb drets exclusius d'ús.

La falta de resolució expressa de les sol·licituds d'autorització a què es referix este article, tindrà efectes desestimatoris. En tot cas, podrà interposar-se recurs ordinari davant de l'autoritat administrativa corresponent.»

Article vint-i-nou. *Distribució de gas natural.*

S'afeg una disposició addicional vint-i-tres a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-tres. *Distribució de gas natural*

Sobre la zona de distribució de gas natural d'una autorització administrativa no podran concedir-se noves autoritzacions per a la construcció d'instal·lacions de distribució, i han de complir les obligacions de servici d'interés general i extensió de les xarxes imposades en la legislació i en la mateixa autorització administrativa. Tot això sense perjudici del que preveu l'article 78.»

Article trenta. *Consumidors qualificats.*

S'afeg una disposició addicional vint-i-quatre a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatre. *Consumidors qualificats*

1. Tots els consumidors de gas natural, independentment del seu nivell de consum, tindran la consideració de qualificats, a l'efecte previst en esta llei.

2. Reglamentàriament, s'establiran els casos i les condicions en què els consumidors que hagen exercit el dret a subministrar-se d'un comercialitzador autoritzat poden optar per continuar adquirint el gas en el mercat liberalitzat o adquirir-lo al distribuïdor a tarifes.»

Article trenta-u. *Excepció a l'obligació d'accés de tercers.*

S'afeg un apartat 5 a l'article 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«5. Amb caràcter excepcional es podrà exceptuar de l'obligació d'accés de tercers a determinades instal·lacions noves o que suposen augments significatius de capacitat d'infraestructures existents, que per les seues característiques singulars així ho requerisquen.

En cas de connexions internacionals amb instal·lacions de països tercers, que no formen part de la Unió Europea, l'esmentada excepció es farà constar en la planificació en matèria d'hidrocarburs elaborada pel Govern d'acord amb el que estableix l'article 4.

L'esmentada excepció suposarà la no-inclusió de la instal·lació en el règim retributiu del sector de gas natural.»

Article trenta-dos. *Regulació de canvi de subministrament de gas natural.*

El Reial Decret 1.434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf t) de l'apartat 3 de l'article 10 queda redactat com següent:

«t) Controlar que els consumidors que tornen del mercat lliure al règim de tarifes complisquen amb els requisits establits en la disposició addicional vint-i-quatre de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.»

Dos. L'article 47 queda redactat com següent:

«Article 47. *Canvi d'un consumidor del mercat liberalitzat al mercat regulat.*

1. Qualsevol consumidor que complisca les condicions que s'establixen en l'apartat 2 podrà sol·licitar al seu distribuïdor el canvi al mercat regulat.

2. Per a poder sol·licitar el canvi del mercat liberalitzat al mercat regulat s'hauran de complir les condicions següents:

a) Els consumidors, el consum anual dels quals siga superior o igual a 100 milions kWh hauran de romandre en el mercat liberalitzat per un període mínim de tres anys i hauran de realitzar la sol·licitud de canvi a l'empresa distribuïdora amb una antelació mínima de sis mesos a la data prevista de canvi de subministrador.

La comptabilització del període de tres anys s'iniciarà amb l'entrada en vigor d'este reial decret o en la data de canvi en cas que el pas al mercat liberalitzat es realitze amb posterioritat.

b) Els consumidors connectats a un gasoducte, la pressió de disseny del qual siga superior a quatre bars i inferior o igual a 60 bars i el consum anual del qual siga inferior a 100 milions kWh hauran de realitzar la sol·licitud a l'empresa distribuïdora amb una antelació mínima de sis mesos a la data prevista per al canvi de subministrador.

c) Per a la resta dels consumidors no s'establixen condicions prèvies.

3. El distribuïdor procedirà al canvi sol·licitat, amb el mateix procediment i terminis establits en l'article 46, una vegada transcorregut, si és el cas, el preavís de sis mesos.

4. Una vegada realitzat el retorn a tarifa, el consumidor haurà de romandre almenys un any en el sistema regulat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«2. La sol·licitud de contractació i posada en servici d'un nou subministrament en el cas del mercat a tarifes, s'efectuarà pel consumidor a l'empresa distribuïdora, la qual realitzarà els tràmits oportuns en un termini no superior a sis dies hàbils des de la finalització de la connexió o des de la finalització de les instal·lacions particulars del consumidor si estes no estaven preparades al finalitzar la connexió.

Per a poder incorporar-se a rebre un subministrament en mercat a tarifes en el grup tarifari 4, amb un consum anual superior a 50 milions kWh, grup tarifari 1 o tarifes 2.5 i 2.6, el consumidor haurà d'haver comunicat este extrem a l'empresa distribuïdora corresponent amb una antelació mínima de sis mesos.»

TÍTOL III

Medi ambient

Article trenta-tres. *Modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.*

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf d) de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«d) Transmissió: el canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió produït per la inscripció en el registre del negoci jurídic del qual deriva.»

Dos. S'afigen dos apartats 4 i 5 a l'article 21, amb la redacció següent:

«4. La transmissió tindrà lloc en el moment de la seua inscripció en el registre.

5. La titularitat publicada pel registre es presumeix legítima, i no estarà subjecte a reivindicació el tercer que adquirisca de qui hi figure inscrit, a títol oneros i sense mala fe ni culpa greu.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«1. El Registre nacional de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura la publicitat i permanent actualització de la titularitat i control dels drets d'emissió.»

Quatre. El contingut actual de la disposició transitòria primera passa a ser l'apartat 1 i s'afig un apartat 2, amb la redacció següent:

«2. El Govern, mitjançant un reial decret a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, aprovarà, abans del 31 de desembre de 2005, una modificació del Pla nacional d'assignació de drets d'emissió, 2005-2007. La dita modificació tindrà com a finalitat establir la quantitat addicional de drets d'emissió necessària per a assignar drets a les instal·lacions a què fa referència l'apartat tercer de la disposició transitòria segona, d'acord amb els criteris i la metodologia d'assignació recollits en el Reial Decret 1.866/2004, de 6 de setembre, pel qual s'aprova el Pla nacional d'assignació de drets d'emissió, 2005-2007.»

Cinc. S'afig un apartat 3 a la disposició transitòria segona, amb la redacció següent:

«3. Les instal·lacions existents incloses en els apartats 1.b) i c) de l'annex I que no hagen rebut assignació de drets amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei:

a) Hauran de sol·licitar autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Podran sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb el que estableix l'article 19, a excepció d'allò que disposen els seus apartats 2 i 3. La sol·licitud haurà d'anar acompanyada de la documentació a què fa referència l'apartat 2 d'esta disposició transitòria.

Les sol·licituds d'autorització i d'assignació de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle hauran de presentar-se en els dos mesos següents a l'entrada en vigor d'esta llei.

Les altres obligacions contingudes en esta llei seran exigibles a les instal·lacions a què fa referència el paràgraf anterior a partir d'1 de gener de 2006.»

Sis. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'annex I queda redactat de la manera següent:

«b) Instal·lacions de cogeneració amb independència del sector en què donen servici.»

Set. S'afig un paràgraf c) a l'apartat 1 de l'annex I, amb la redacció següent:

«c) Altres instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW no incloses en els apartats 2 a 9.»

TÍTOL IV

Millora de la contractació pública

Article trenta-quatre. *Modificació del text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny.*

El text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Adjudicació de determinats contractes.*

1. Les entitats de dret públic no compreses en l'àmbit definit en l'article anterior, les societats mercantils a què es referixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, i altres societats mercantils equivalents de les altres Administracions públiques creades per a satisfer específicament necessitats d'interés general que no tinguen caràcter industrial o mercantil i les fundacions del sector públic, sempre que, a més, concórrega algun dels requisits continguts en el paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article anterior, quedaran subjectes a les prescripcions d'esta llei relatives a la capacitat de les empreses, publicitat, procediments de licitació i formes d'adjudicació, per als contractes d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència i de servicis de quantia igual o superior, excloent-ne l'Impost sobre el Valor Afegit, a 5.923.000 euros, si es tracta de contractes d'obres, o a 236.000 euros, si es tracta de qualsevol altre contracte dels mencionats.»

Dos. La disposició addicional sexta queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sexta. *Principis de contractació en el sector públic.*

Les societats mercantils i les fundacions del sector públic a què es referix l'apartat 1 de l'article 2, per als contractes no compresos en este, així com la resta de societats mercantils en el capital de les quals siga majoritària la participació directa o indirecta de les Administracions públiques o dels seus organismes autònoms o entitats de dret públic, s'ajustaran en la seua activitat contractual als principis de publicitat i concurrència, llevat que la naturalesa de l'operació a realitzar siga incompatible amb estos principis.»

Tres. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent, i s'afeg un nou paràgraf l) amb la redacció següent:

«c) Els convenis de col·laboració que realitze l'Administració General de l'Estat amb la Seguretat Social, les comunitats autònomes, les entitats locals, els seus respectius organismes autònoms i la resta d'entitats públiques o qualsevol d'estos entre si, sempre que la matèria sobre la qual verse no siga objecte d'un contracte d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència o de servicis, o que sent objecte d'estos contractes el seu import siga inferior, respectivament, a les quanties que s'especifiquen en els articles 135.1, 177.2 i 203.2.»

«l) Les comandes de gestió que es realitzen a les entitats i a les societats el capital de les quals pertanga totalment a la mateixa Administració pública.»

Quatre. El paràgraf a) de l'article 141 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no arribe a adjudicar-se en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagen sigut admesos a licitació, sempre que no es modifiquen substancialment les condicions originals del contracte. En este supòsit, quan la quantia del contracte siga igual o superior al límit assenyalat en el primer paràgraf de l'article 135.1, es remetrà un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'esta.»

Cinc. El paràgraf a) de l'article 182 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no arribe a adjudicar-se en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagen sigut admesos a licitació, sempre que no es modifiquen substancialment les condicions originals del contracte. En este supòsit, quan la quantia del contracte siga igual o superior als límits assenyalats en l'article 177.2, es remetrà un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'esta.»

Sis. El paràgraf a) de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no arribe a adjudicar-se en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagen sigut admesos a licitació, sempre que no es modifiquen substancialment les condicions originals del contracte. En este supòsit, quan la quantia del contracte siga igual o superior als límits assenyalats en l'article 203.2, es remetrà un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'esta.»

Disposició addicional primera. *Caràcter de legislació especial.*

El capítol II del títol I serà considerat com a legislació especial, a l'efecte previst en la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Disposició addicional segona. *Liquidació dels costos de transició a la competència per a l'any 2004.*

Excepcionalment, per a l'any 2004, la liquidació per part de la Comissió Nacional d'Energia dels costos de transició a la competència tecnològics no es durà a terme en l'última liquidació provisional sinó en la liquidació anual que, en tot cas, no tindrà lloc abans de l'1 de gener de 2006.

Disposició addicional tercera. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, que queda redactat de la manera següent:

«2. Es considera legislació especial, a l'efecte de l'aplicació de l'apartat 1, la regulada en les normes següents:

a) Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari (article 14 i article 15, modificat per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària), així com les normes reguladores d'altres valors o instruments a què legalment s'atribuísca el mateix règim de solvència que l'aplicable a les cèdules hipotecàries.

b) Reial Decret Llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació (article 16).

c) Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors (pel que fa al règim aplicable als sistemes de compensació i liquidació que s'hi regulen, i a les entitats participants en estos sistemes i, en particular, els articles 44 bis, 44 ter, 58 i 59).

d) Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària (disposició addicional quinta).

e) Llei 13/1994, d'1 juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya (pel que fa al règim aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seues funcions).

f) Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seues societats gestores (disposició addicional tercera).

g) Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

h) Text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny (article 100, apartat 5).

i) Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre (articles 26 a 37, 39 i 59), i el text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

j) Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública (capítol II del títol I).»

Disposició addicional quarta. *Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seues funcions.*

La Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf d) de l'apartat 2 de la disposició addicional sexta queda redactat de la manera següent, i s'afeg un paràgraf e) amb la redacció següent:

«d) L'efectiu i els valors en què es materialitzen les garanties podran aplicar-se a la liquidació de les obligacions garantides, fins i tot en cas d'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa. Les dites garanties podran executar-se, de forma separada, immediatament, d'acord amb allò

que s'haja pactat entre les parts i amb el que preveu esta disposició addicional.

Les garanties no es veuran limitades, restringides o afectades en qualsevol forma pel concurs o la liquidació administrativa de l'altra part.

En particular, la constitució, acceptació o execució de les garanties a què es referix esta disposició addicional, el saldo dels comptes o registres en què es materialitzen i la formalització de les obligacions garantides no seran impugnables en cas d'accions de reintegració vinculades a un procediment concursal o de liquidació administrativa.

e) La data de constitució de la garantia que figure en el registre corresponent, així com el saldo i data que figuren en el certificat emés pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, a què es referix el paràgraf b), faran prova davant de la mateixa entitat i de tercers.

Les garanties constituïdes d'acord amb les normes d'esta disposició addicional no seran susceptibles d'embargament, trava, gravamen ni de cap altra restricció o retenció de qualsevol naturalesa tant legal com convencional, des del moment de la seua constitució.»

Dos. El paràgraf b) de l'apartat 4 de la disposició addicional sexta queda redactat de la manera següent:

«b) La dita afecció podrà formalitzar-se en model oficial aprovat a este efecte pel Banc d'Espanya, que produirà tots els efectes davant de tercers des de la seua inscripció en el registre, que amb este fi establisca el Banc d'Espanya. Els documents així inscrits seran títol suficient per a la seua execució. Si no s'entrega al beneficiari de la garantia el document original del préstec o crèdit afecte, s'hi farà constar la referència de la dita inscripció.»

Tres. S'afeg un apartat 5 a la disposició addicional sexta, amb la redacció següent:

«5. En els contractes que concloga en l'exercici de les seues funcions, el Banc d'Espanya podrà pactar la seua resolució o extinció en els casos de situacions concursals o de liquidació administrativa. Així mateix, en estos supòsits de concurs o de liquidació administrativa, les operacions garantides d'acord amb el que disposa esta disposició addicional tindran la consideració de crèdits de dret públic, a l'efecte de l'aplicació de l'article 91.4 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en la part que no puga ser satisfeta a càrrec de les garanties constituïdes.»

Disposició addicional quinta. *Adaptacions operatives de la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors.*

La Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors aprovarà, en el termini màxim de dos mesos següents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les adaptacions necessàries dels procediments operatius relatius al règim d'acords de compensació contractual i garanties financeres recollit en el capítol II del títol I d'este reial decret llei.

Disposició transitòria única. *Règim transitori d'aprovació de fullets.*

Fins que s'efectue el desplegament de l'article 27.4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, la

Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà aprovar i registrar, d'acord amb el que estableix l'article 26.1.c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, aquells fullets el contingut dels quals s'ajuste bé al que estableix el Reial Decret 291/1992, de 27 de març, sobre emissions i ofertes públiques de venda de valors, i en les seues disposicions de desplegament, o bé al que disposa el Reglament (CE) núm. 809/2004 de la Comissió, de 29 d'abril de 2004.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa este reial decret llei i, en particular, les normes següents:

a) L'article 61 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

b) Les disposicions addicionals sexta, deu i dotze de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

c) L'article 68 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

d) Les disposicions transitòria quinta i quinze de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

El títol I d'este reial decret llei es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.6a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre la legislació mercantil i sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El títol II es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases de règim energètic.

El títol III es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

El títol IV es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre legislació bàsica sobre contractes.

Disposició final segona. *Facultat de desenvolupament.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desenvolupament i aplicació d'este reial decret llei.

Disposició final tercera. *Autorització.*

S'autoritza el Govern a efectuar, si és el cas, les modificacions que estime pertinents als articles vint-i-quatre i trenta-dos d'este reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte l'article vint-i-dos, que entrarà en vigor el dia 1 de juliol de 2005.

Madrid, 11 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO